

DOVEDIND CUVÂNTUL SĂU

Să rămânem în picioare și să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, Îți suntem recunoscători pentru privilegiul de a ne putea aduna în dimineața aceasta în casa Ta, în prezența Ta sfântă, unde poporul Tău se adună în Numele Tău. Totul Îți aparține, Doamne.

Acum ne predăm Ție și suntem într-o mare așteptare ca să-i salvezi în acest serviciu divin pe cei care sunt fără Hristos, să-i vindeci pe cei bolnavi și să-i binecuvântezi pe sfinți. Îngăduie aceasta, Doamne, căci vrem să ne plecăm capetele în smerenie și să Te proslăvim pentru ce ai făcut în ziua aceasta. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Îi sunt recunoscător Domnului pentru privilegiul de a fi astăzi din nou aici și pentru toți cei care au venit de departe să asculte Mesajul din dimineața aceasta. Știu că nu ați venit numai ca să mă vedeți sau să mă ascultați pe mine, ci pentru că doriți să Îl întâlniți pe Domnul Isus, și sunt încredințat că El vă va dărui ceea ce doriți în inimile voastre.

Eu mi-am dus familia la Tucson și m-am întors. Sunt obosit, epuizat, pentru că am umblat toată vara, începând din ianuarie, iar acum am venit să merg în săptămâna aceasta la vânătoare cu câțiva prieteni, jos în Kentucky, ca să încerc să mă relaxez puțin. Billy și eu, suntem aproape duși amândoi, așa că ne-am rugat ca Dumnezeu să ne ajute să ne relaxăm puțin în săptămâna aceasta.

Dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să fiu înapoi aici, duminica viitoare, pentru că doresc un serviciu special, vreau să fac ceva diferit de ceea ce fac de obicei. Poate oamenii nu vor fi interesați să vină, dar noi ne rugăm întotdeauna pentru bolnavi. Duminica următoare aș vrea să aflu ce este pe inima voastră a tuturor. Pentru

aceasta, vreau ca astăzi când plecați, să scrieți pe hârtie ce este pe inima voastră și să lăsați pe bancă, iar fratele Neville le va da fratelui Billy Paul, și el mi le va da mie. Spuneți... dacă este o întrebare Biblică, de obicei o iau în felul acela. Acum voi merge puțin mai departe, poate pe inima voastră există unele probleme la care nu puteți ajunge, de exemplu, poate o problemă conjugală. Voi nu trebuie să vă scrieți numele, ci doar să spuneți: „Soțul meu face așa și așa și aceasta mă deranjează.” Sau: „Soția mea face așa și așa.” „Există un anumit lucru care se întâmplă în viață,” sau altceva ce este în inima voastră, ceva care vă deranjează. Cred că ar fi bine, nu-i așa? Voi sunteți acolo și poate întrebați, iar eu pot răspunde pentru altcineva. Vedeți, ei pot avea aceeași problemă. Astfel, spuneți cât se poate de scurt ceea ce aveți pe inimă: „Eu am un copil care se pare că merge rău, ce trebuie să fac?” „Eu am un soț care nu vrea să vină la biserică cu mine și devine arogant cu mine, ce trebuie să fac?” sau o soție în același fel. Sau: „Biblia spune într-un loc aceasta și în alt loc aceasta, și nu înțeleg. Mi-ar place să știu ce înseamnă Aceasta”, sau: „Ce ar trebui să fac ca și creștin, când lucrez la un birou, iar șeful îmi spune așa și așa, și-mi cere să merg cu el la o petrecere la care se bea?” Vedeți, sunt lucruri care sunt în mintea umană. Noi vrem să o faceți.

După aceea trebuie să merg în spate, în Arizona. M-am gândit că aș avea o șansă să vă ajut să înțelegeți și mi-ar plăcea să am cât mai multe puse pe amvon astăzi, înainte de a pleca. Deci, scrieți-le și puneți-le aici, iar fratele Neville sau unul dintre frați mi le vor da, iar în săptămâna aceasta, mergând spre munte, voi avea posibilitatea să le studiez, să mă rog peste ele și să primesc răspunsul biblic pentru orice lucru, ca să vă ajut. De altfel, noi ne-am adunat aici ca să ne ajutăm unul pe altul. Vedeți? Voi mă ajutați când vă rugați pentru mine, și sper să vă pot ajuta și eu. Nu uitați, aceasta va fi duminica viitoare dimineața.

Astăzi, ca de obicei, sunt printre noi musafiri. Ridicați mâna cei care sunteți de la peste o sută de mile depărtare? Nouăzeci la sută din adunare. Cu câteva duminici în urmă, am întrebat: „Câți sunteți veniți de departe?” și nu am putut vedea mâini din Jeffersonville. În ziua următoare ei mi-au spus: „Frate Branham, noi îi lăsăm pe musafiri să ne ia locurile în biserică.” Aceasta este foarte frumos din partea oamenilor din Jeffersonville. Noi le suntem recunoscători oamenilor din Jeffersonville, New Albany și din împrejurimi. Câți sunt de la o mie de mile depărtare? O, Doamne! Câți sunt de la peste o mie depărtare, ridicați mâinile? Oh,

Doamne! Aceasta este frumos, este...

Cu o săptămână în urmă, în ultima duminică, am vorbit despre subiectul „Căminul viitor al Mirelui și al Miresei”, și mă gândesc că au fost veniți de la o mie cinci sute de mile pătrate în jur. S-a întâmplat ca aceasta să fie exact măsura Orașului despre care vorbeam, o mie cinci sute de mile pătrate, și știu că atunci când se termină viața aceasta, voi merge în Orașul acela. Eu sunt destinat pentru Orașul acela și nu contează nimic altceva. Ce contează dacă soarele nu strălucește astăzi sau mâine? Ce contează aceasta? Noi avem un Cămin, un Loc de odihnă. Obosiți sau neobosiți, noi avem acel Loc de odihnă. Voi ziceți: „Acesta-i visul unui om bătrân!” Nu, nu este. Acesta este Adevărul Bibliei.

Într-o seară după ce am vorbit aici, a venit în grabă un tânăr, care a încercat să mă prindă înainte de a urca în mașină și mi-a zis: „Vreau să-ți spun doar un cuvânt.” Billy și unii dintre frați încercau să mă ducă la mașină, dar el spus: „Pot să spun un cuvânt?” „Spune, domnule”, am zis eu.

„Ai vorbit în seara aceasta și ai strigat împotriva femeilor cu privire la felul cum se îmbracă cu hainele acelea. Un om de vârsta ta gândește așa, dar dacă ai fi de vârsta mea, ai gândi altfel.”

„Câți ani ai?” I-am întrebat eu.

„Douăzeci și șapte.”

„Eu eram cu zece sau cu cincisprezece ani mai tânăr decât tine, când predicam același lucru.” Vedeți? Și am adăugat: „Este ceea ce este în inima voastră, băiete, pentru că ochii tăi văd prin inima ta.” El și-a plecat capul și a plecat. Cred că nu mai este nici un răspuns la aceasta. Vedeți, depinde de ce este aici, aceasta va veni pe aici și pe aici. Isus a spus: „Dacă vorbești diferit de ceea ce este aici, ești un fățarnic.”

Sunt bucuros pentru că în dimineața aceasta avem în adunare un prieten scump de-al meu și frate, reverendul Eddie Byskal, soția și copiii lor. Presupun că au intrat în adunare. Eddie, ești aici? Ei bine, poate nu a ajuns. Oh, da... acesta nu este „Aminul” de colț, Eddie. Dacă vrei, ești binevenit aici sus pe platformă cu noi, predicatorii.

Fratele Eddie a fost pe aici când Domnul mi-a dat viziunea despre ursul grizzly și caribu. Câți vă amintiți că v-am spus-o? Fratele Eddie este insul tânăr care a avut cămașa în carouri. Eu i-am întrebat dacă cineva dintre ei are o cămașă în carouri, dar toți au spus că nu au. Atunci am zis: „Ei bine, poate... Trebuie să fie cineva cu o cămașă în carouri. Va trebui să fie un grizzly mare și un animal care arată ca un cerb și are coarnele mari de patruzeci și doi de țoli. Voi știți că au am spus aceasta cu vreo șase luni înainte de a se întâmpla.

Am fost invitat acolo sus la acest bărbat, ca să mergem la vânătoare. Eu nu am mai fost niciodată în statul acela, acolo în spate, unde a mers el și despre care am spus eu. Cărașia duce de pe autostrada Alaska, sus, unde nu este nimic altceva decât păduri, munți și animale. În noaptea aceea, eu i-am spus fratelui Byskal și fratelui Southwick, iar el a zis: „Ei bine, vom merge sus în „Țara oilor” care nu este acolo sus.”

„Da”, am spus eu. Acela era unul din tipii mici care erau cu mine și care avea o cămașă în carouri, dar ei au spus că niciunul nu avea o cămașă în carouri, nici fratele Byskal și nici ceilalți.

În a doua seară, am văzut berbecul cu pete în liziera pădurii. Noi am mers acolo sus, unde nu cresc copaci și unde sunt numai caribu și oi. În după-amiaza aceea, fratele Byskal a intrat în ceva apă și s-a udat.

În dimineața următoare, ne-am trezit devreme și am pornit după berbeci. Am mâncat, dar nu i-am putut găsi, iar fratele Byskal a împușcat un caribu (ren). Eu și fratele Southwick, ne-am dus sus, iar el mi-a zis: „Foarte bine, frate Branham, dacă

vrei, ne vom duce peste acest munte, jos în acea deschidere, pentru că s-ar putea ca berbecii aceia să fi mers acolo.” Era un drum lung, dar se făcea întuneric târziu, poate pe la ora zece sau unsprezece.

Era un drum bun peste munții aceia stâncoși și mie îmi place să merg pe acolo. Astfel, i-am zis fratelui Bud: „Frate Bud, sper că într-o zi, în Mileniu, voi putea merge prin toți munții aceia.”

„Sper să fiu și eu cu tine, frate Branham.” Și noi am stat acolo bucurându-ne în Domnul. Eu iubesc foarte mult munții.

Aceasta s-a întâmplat când fratele Byskal a împușcat acel caribu. El este misionar la indieni și a vrut să-i hrănească. Astfel, ne-am dus jos, ne-am mâncat cina, am pregătit caribu și am venit înapoi.

Eu și Bud am mers peste munte, iar când am privit cu binoclul, am văzut în depărtare un animal, așa că i-am zis fratelui Byskal care era cu noi: „Acolo este animalul acela.”

El a luat binoclul și a zis: „Este un caribu mascul, foarte mare.” Până atunci, eu nu împușcasem niciodată un caribu.

„Ei bine, dacă Domnul ți-l dă... este numai...”

„Da, acesta este, dar mă întreb unde este omul cu cămașa în carouri?” M-am uitat în jur, iar fratele Eddie... Probabil că soția i-a pus-o în sacul său de marinar, iar cu o zi înainte când s-a udat, și-a schimbat cămașa și a luat cămașa în carouri, așa că am zis: „Aceasta este!”

Când am mers și am luat caribu, Bud, mi-a zis: „Frate Branham, spui că aceste coarne sunt de patruzeci și doi de țoli?” „Da, așa trebuie să fie.” „Mie mi se pare că sunt de nouăzeci și doi de țoli”, a spus eu. „Nu, sunt de patruzeci și doi de țoli.”

Atunci el a continuat: „Pe baza celor spuse de tine, înainte de a ajunge jos, vei împușca și un urs Grizzly gri-argintiu.”

„Da, așa este. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.”

„Frate Branham, de unde vine el? Eu pot vedea până la patruzeci de mile în jur.”

„El este încă IeHoVaH Jireh, Domnul care poartă de grijă. Dacă El a putut face să vină veverițele la existență, poate aduce la existență și un urs.”

Noi am încercat să ducem acest caribu greu, trofeul, jos, și am ținut pușca pe rând, când el, când eu. După un timp am ajuns la un glaciuar mic de gheață și am stat puțin acolo. Era cam cald și am stat puțin să ne răcorim. Bud a zis: „Frate Branham, noi suntem la peste o milă depărtare de locul unde stau Eddie și Blaine, așa că ar face bine să se arate ursul acela bătrân. „Bud, eu cred că te îndoiești de aceasta”, am răspuns eu.

„Frate Branham”, a răspuns el”, fratele meu a avut foarte mulți ani crize de epilepsie, iar tu mi-ai spus odată, când ai fost prima dată aici sus, cum arăta băiatul.” Când mi-a dat Domnul viziunea, Eddie călărea alături de mine, iar eu le-am spus ce să facă cu băiatul și crizele s-au oprit. Astfel, el mi-a zis: „Eu nu pot să mă îndoiesc de ea.”

„Bud, eu nu știu de unde vine ursul, dar nu l-am văzut niciodată greșind.” Și Dumnezeu mi-a dat ursul acela grizzly înainte de-a ajunge la băieții aceia. Noi am ajuns aproape de locul unde începeau molizii tineri și pădurea.

Când am ajuns aproape în pădure, el s-a așezat jos. El este cel care urmărea trofee, iar eu țineam pușca.

„Ursul acela bătrân ar face bine să se arate”, a spus el.

„Nu te îngrijora, pentru că este undeva pe aproape.”

„Pot să văd toate împrejurimile”, a răspuns el.

„Dar eu văd promisiunea”, am spus eu. Vedeți? Vedeți, El a promis. Apoi am zis: „Bud, ce este chiar acolo?”

„Într-adevăr, este un urs grizzly mare. Acela-i!” Când am împușcat grizzly acela... Îmi amintesc că v-am spus că eram speriat din cauza puștii, fiindcă era una mică de 270, cu cartușe mici, vedeți? L-am împușcat de la o distanță mică, vreo cinci sute de iarzi, așa cum a spus El. Bud mi-a zis: „Mai bine l-ai împușca în spate.” Apoi m-a întrebat: „Ai mai împușcat vreodată un urs?” „Nu”, am răspuns eu.

„Oh, ei nu știu ce este moartea”, a spus el. Eu am învățat aceasta puțin mai târziu. Și el a continuat: „Ei nu se prăbușesc din cauza șocului. Mai bine l-ai împușca!” „Conform viziunii, l-am împușcat în inimă”, am spus eu.

„Ei bine, dacă viziunea aceea a spus așa, voi sta lângă tine.”

„Să mergem”, am spus eu, și ne-am dus puțin mai aproape, iar când m-am ridicat, ursul m-a văzut. Aceasta a vrut el, să fie o provocare, iar eu l-am împușcat. Se părea că nici nu l-am rănit și a venit spre noi, dar înainte de a băga alt cartuș în pușcă, ursul s-a prăbușit și a murit la vreo cincizeci de iarzi de el.

Bud era alb la față și mi-a zis: „Frate Branham, nu-l vreau în brațele mele.” „Nici eu.”

Apoi am continuat: „Sunt bucuros că viziunea a spus că l-ai luat tu.”

„Dacă coarnele lui sunt de patruzeci și doi de țoli, voi avea...” Voi spune exact cum a spus el: „Voi avea o criză de strigare!”

„Ei bine, poți s-o ai chiar acum, deoarece va fi așa cum am spus.”

Când am ajuns jos la fratele Eddie, i-am zis... Noi am legat caii pentru că se sperie de urs, dar, vai, probabil că i-au simțit mirosul. N-ar fi trebuit să-l jupuim, dar era prea târziu; a trebuit să ne întoarcem a doua zi. Când am ajuns jos, el s-a dus, a luat ruleta și a zis: „Blaine...” Apoi i-am zis fratelui Eddie: „Priviți mâna aceea mică, conform...” M-am gândit că mânuța care ținea ruleta peste corn putea fi a lui Billy Paul. „Privește mânuța aceea...” i-am zis lui Eddie. Ne-am dat înapoi, iar el a pus-o acolo și erau exact patruzeci și doi de țoli. Vedeți, Isus nu greșește niciodată! Cuvântul nu greșește niciodată dacă vine de la Dumnezeu.

I-am observat în mijlocul nostru pe fratele și sora Jackson din Africa de Sud. Cred că ei s-au prezentat. Te-ai prezentat, frate Jackson? Ridicați-vă, tu și sora, pentru că vreau să vă vadă. Fratele meu, Eddie, este un vechi partener de vânătoare din Africa de Sud, și la fel, de acolo de jos. Domnul să vă binecuvânteze, frate și soră Jackson. Sunt foarte bucuros să vă avem aici cu noi. Să ridice mâna și predicatorii care sunt în clădire. Toți care sunteți în slujbă. Ei bine este foarte frumos și bine. Domnul să vă binecuvânteze. Suntem bucuroși să vă avem printre noi. Eu voi avea peste câteva minute un rând de rugăciune... Aș vrea să vă pot chema pe toți să predicați pentru mine. Suntem foarte bucuroși să vă avem printre noi.

Mă gândesc la credințioșia voastră și la faptul că atunci când mă auziți vorbind despre iubitul nostru Domn Isus, aveți încredere că El îmi ascultă rugăciunile. Cu

puțin timp în urmă, nu au trecut patruzeci și cinci de minute de atunci, am avut un interviu particular cu un mădular al acestei biserici, o mamă cu inima frântă. Și imediat ce am început să-i spun ceva femeii (nu știu dacă vrea să spun cine este sau nu), a venit aceeași Lumină pe care o vedeți aici. Era peste tot, și femeia a plecat fericită. Noi suntem foarte bucuroși astăzi că în epoca aceasta schimbătoare în care trăim, când abia puteți avea încredere în ceva, avem o Împărăție neschimbătoare și nepieritoare, care nu se poate schimba, nu se mișcă. Ea este neclintită! Credința noastră nu se bazează pe stânca Gibraltar, ci este ancorată în Stânca veșniciei, în Isus Hristos, Stânca nemișcătoare a mântuirii.

Vreau să-i mulțumesc sorei care a adus pentru soția mea, cutiuța cu o Biblie în ea. Ea i-a făcut Domnului o făgăduință cu privire la cutiuța aceasta. A prețuit-o foarte mult, poate a îndrăgit-o prea mult... Este o cutiuță obișnuită în formă de piramidă, și i-a adus-o soției mele cu o Biblie în ea. Fiecare din darurile voastre mici și lucrurile pe care i le dați lui Billy Paul, ajung la mine. Dumnezeu să fie cu voi. Vă sunt mulțumitor pentru orice lucru.

Să nu uitați următoarea duminică dimineața. Imediat după terminarea serviciului de astăzi, scrieți întrebările voastre, iar dacă nu puteți, aduceți-le duminica următoare dimineața. Eu voi veni puțin mai devreme și ei mi le vor aduce în cameră, ca să am timp să le dau un fundament biblic. Astfel, cu voia Domnului, duminica viitoare vom răspunde la întrebările voastre.

Aici sunt puse multe batiste. Le-am împins puțin mai încolo ca să am loc pentru Biblie și pentru notițe, dar mă voi ruga pentru fiecare.

Nu vă voi ține atât de mult ca data trecută când am fost aici și când v-am ținut în jur de patru ore, fiindcă am promis că voi înregistra eu însumi, ca să nu vă mai țin așa mult.

Dr. Lee Vayle este aici în dimineața aceasta? Ești aici, frate Vayle? Este în spate? Bine, mulțumesc, frate Roy. Aș vrea să fiu sigur că cercetezi notițele acelea, frate

Vayle. Vreau să verifici revelația mea despre Sămânța Șarpelui, ca să fie introdusă în prima epocă a Bisericii Efes, pe care o scrii gramatical pentru mine. Frumos făcută! Aș vrea s-o verifici și să lași ca cineva să spună ceva împotriva Seminței Șarpelui acum (dacă este corectă sau nu), fiindcă Domnul doar mi-a dat-o ieri. Oh, ea este dincolo! Când primesc un Mesaj, mă atinge Ceva... Și dacă știu că este de la Dumnezeu, îl iau și îl găsesc în Scriptură. El nu a greșit niciodată, ci totul corespunde din Geneza la Apocalipsa, indiferent ce gândesc oamenii despre aceasta. Domnul a confirmat acest lucru prin descoperirea celor șapte Pecetei, acesta fiind un timp decisiv. Domnul să vă binecuvânteze în timp ce ne adâncim în Cuvânt. Acum în respect față de Cuvânt...

Puteți auzi bine în spate? Ridicați mâinile dacă se aude. Frumos!

Să deschidem Biblia în două locuri în Scriptură, apoi, dacă va fi cu voia Domnului, vom încerca să luăm Mesajul și să aflăm timpul. Să deschidem la **Marcu 5.21-43** și apoi la **1Împărați 10.1-3**.

Pentru străinii care sunt printre noi, vreau să spun că nu putem avea clase diferite pentru școala duminicală, pentru că toate camerele sunt pline de oameni, și studiem puțin Cuvântul, ca să avem părtășie împreună. Noi nu suntem o denominațiune și nu avem o denominațiune. Suntem liberi în Domnul și nu vrem un grup fanatic. Noi învățăm Biblia și numai Biblia, iar Domnul este bun cu noi, o susține și arată că este Adevărul. Astfel, Ea ne dă o mare mângâiere.

Voi sunteți bineveniți oricând în mijlocul nostru. Eu nu sunt tot timpul aici, dar avem câțiva păstori buni: pe fratele Neville, unul dintre păstorii noștri; pe fratele Capps, un alt păstor, și pe fratele Collins, alt păstor. Apoi avem mulți alții din diferite părți, bisericile asociate. Dacă sunteți din Texas, sunt frații Martin și... Cine este fratele care vine cu voi aici? Nu-l văd în dimineața acesta pe fratele Blair. Oh, frate Blair, nu te-am văzut! Apoi, fratele Ruddle, care stă în spate, unul din frații din bisericile surori. Fratele Junior Jackson, care stă lângă fratele Blair, alt frate din bisericile noastre surori, și avem mult alte biserici peste tot prin țară.

Fratele Jack Palmer, a avut un accident de mașină, pentru că a depășit puțin limita de viteză. Astfel, s-a rănit la maxilar și s-a întors acasă pentru că nu a fost în stare să mai vină. Acum este bine. Fratele Ben, unul dintre frații noștri din Kentucky, a sunat în dimineața aceasta să vadă dacă poate fi ajutat de biserică cu ceva bani sau ceva, pentru că și el a intrat cu viteză mare într-o curbă, a prins ceva pietriș și a fost lovit în față sau ceva. A sunat când și-a dus mașina la un service și a cerut să ne rugăm pentru el.

Fratele Billy Collins și-a zdrobit foarte rău degetul mare și și-a rupt osul și trebuie să fie operat. Astfel, vrem să-l amintim și pe el în rugăciune.

Când trece drapelul sau ceva, noi ne ridicăm și privim cu atenție sau salutăm, ca să ne arătăm respectul pentru națiunea noastră. Ce spunem despre Domnul nostru, când citim Cuvântul Său? Să ne ridicăm în timp ce citim din sfântul **Marcu 5.21-43**. Fiți atenți în timp ce citim:

„După ce a trecut Isus iarăși de partea cealaltă, cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lângă mare.

Atunci a venit unul din fruntașii Sinagogii, numit Iair. Cum l-a văzut, fruntașul s-a aruncat la picioarele Lui,

Și a făcut următoarea rugămintă stăruitoare: „Fetița mea trage să moară; Te rog, vino și pune-Ți mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.”

Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea.

Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge.

Ea suferise mult de la mulți doctori; cheltuise tot ce avea, și nu simțise nici o ușurare; ba încă îi era mai rău.

Când a auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime, și s-a atins de haina Lui.

Căci își zicea ea: „Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.”

Și îndată izvorul sângelui ei a secat. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.

Isus a cunoscut îndată că ieșise din El o putere; și întorcându-Se spre mulțime, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?”

Ucenicii I-au zis: „Vezi că mulțimea Te îmbulzește, și mai zici: „Cine s-a atins de Mine?”

El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.

Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit, s-a aruncat la picioarele Lui și I-a spus tot adevărul.

Dar Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta.”

Pe când vorbea El încă, iată că vin niște oameni de la fruntașul sinagogii, care-i spun: „Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învățătorul?”

Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntașului sinagogii: „Nu te teme, crede numai!”

Și n-a îngăduit nimănui să-L însoțească, afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.

Au ajuns la casa fruntașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, și pe unii care plângeau și se tânguiau mult.

A intrat înăuntru și le-a zis: „Pentru ce faceți atâta zarvă, și pentru ce plângeți? Copila n-a murit, ci doarme.”

Ei își băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos pe toți afară, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei, și pe cei ce-L însoțiseră, și a intrat acolo unde zăcea copila.

A apucat-o de mână, și i-a zis: „Talita cumi”, care tălmăcit înseamnă: „Fetițo, ridică-te îți zic!”

Îndată fetița s-a ridicat, și a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți.

Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe nimeni lucrul acesta; și a zis să dea mâncare fetiței.”

Să citim acum din **1Împărați 10.1-3:**

„Împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, în ce privește slava

Domnului, și a venit să-l încerce prin întrebări grele.

A sosit la Ierusalim cu un alai foarte mare, și cu cămile care aduceau mirodenii, aur foarte mult, și pietre scumpe. S-a dus la Solomon și i-a spus tot ce avea pe inimă.

Solomon i-a răspuns la toate întrebările, și n-a fost nimic, pe care împăratul să nu fi știut să i-l lămurească.”

Să ne rugăm. Doamne Isuse, inimile noastre saltă de bucurie, în timp ce citim aceste relatări biblice, fiindcă știm că Tu ești Dumnezeu și nu Te schimbi niciodată; Tu nu Ți-ai schimbat niciodată felul de lucrare și căile, ci rămâi Dumnezeu pentru veșnicie. Dumnezeule, Te rugăm să ne dai în dimineața aceasta interpretarea acestor Scripturi pe care vrei să le cunoaștem, ca inimile noastre să poată discerne, iar marele Duh Sfânt să vină între noi și să discearnă gândurile și inimile noastre. Îngăduie să nu mai rămână nimic care să ne tulbure, ci bucuria noastră să fie deplină, astfel ca la plecare să putem spune ca cei din Emaus: „Cum nu ne ardea inima în noi în timp ce ne vorbea El pe drum?”(Luca 24.32). Tu rămâi Dumnezeu pentru totdeauna, iar suntem copiii Tăi adunați aici cu inimile flămânde, fiindcă este scris că„Omul va trăi cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”(Matei 4.4).

Doamne, binecuvântează adunarea noastră împreună, fiindcă au venit cu sutele, de la mii de mile depărtare. Te rugăm, ca în timp ce vor merge acasă, inimile lor să fie săturate cu lucrurile bune ale harului lui Dumnezeu. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Este un text foarte neobișnuit și sunt trei cuvinte despre care aș vrea să vorbesc din tot ce am citit. Voi puteți spune. „Este un lucru foarte mic! Trei cuvinte din tot ce ai citit, trei cuvinte din două capitole ale Bibliei?” Da, pentru că am făcut aceasta pentru un fundament, ca să iau aceste trei Cuvinte: „**Dovedind Cuvântul Său!**”

În 1Tesaloniceni 5.21 scrie: „*Dovediți toate lucrurile; țineți tare la ceea ce este bun.*” (În limba română scrie: „*Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun*”).

Dacă cercetați un lucru, se va vedea dacă este corect sau greșit. Dacă ceva este pus sub semnul întrebării, trebuie verificat dacă este autentic sau nu, iar după ce s-a dovedit că este adevărat, să „țineți cu tărie de el!” Cu alte cuvinte, Ține-l și nu-i da drumul. Ține-l tare! Ține-l tare ca să nu alunece! Ține cu tărie de ceea ce este bun, după ce a fost dovedit ca adevărat, dar depărtează-te de tot ce se dovedește că nu este adevărat! Dezleagă-l cât poți de repede, scapă-te de el și nu reține niciodată ceva greșit!

Este posibil ca unii creștini buni, să țină uneori de lucrul greșit, gândindu-se că este corect. Acesta este motivul pentru care totul trebuie verificat și dovedit dacă este corect sau greșit. Aceasta este datoria noastră, a tuturor celor care așteptăm să mergem în Cer când vine Isus. Datoria predicatorului este să găsească răspunsul la orice întrebare care apare și să dovedească Adevărul înaintea oamenilor pentru ca ei să înțeleagă, deoarece nimeni nu vrea să fie găsit „rău,” nici ținând de lucrul rău.

Pentru aceasta ne-a fost dată Scriptura (Isus a spus că „Toate Scripturile trebuie să se împlinească”) iar noi trebuie să dovedim toate lucrurile. Apoi, „ține tare,” sau, „ține strâns de ceea ce este corect și bun!” Nu-i da drumul, ci ține tare de ceea ce este bun.

Îmi amintesc că în școală am învățat ceva, și mulți dintre voi ați învățat aceeași lecție. Când ați rezolvat o problemă, voi puteți lua rezultatul și să-l dovediti cu problema. Câți ați făcut aceasta? Voi toți, desigur. Astfel, după ce faceți verificarea, nu mai trebuie să vă faceți griji dacă răspunsul vostru este corect sau nu. Rezultatul problemei a fost dovedit de problemă, de aceea, știți că aveți răspunsul corect. Dacă este corect, nimeni nu mai poate spune că este greșit, și atunci vă puteți așeza liniștiți, pe deplin încredințați că problema este rezolvată bine și că veți primi o notă bună.

Un proverb vechi spune: „Dovedește-o și atunci voi crede!” Ei în națiune au un slogan: „Eu sunt din Missouri, arată-mi.” Vedeți, cu alte cuvinte, „Dovedește-mi că sunt din Missouri.” Dar aceasta nu merge întotdeauna pentru că Dumnezeu Își împlinește și Își dovedește în fiecare epocă lucrarea care a fost stabilită pentru acea epocă și pe care a vorbit-o în Cuvântul Lui. Dar de fiecare dată când Cuvântul lui Dumnezeu a fost dovedit în epoca aceea, majoritatea L-au respins. Astfel, sloganul „Dovedește și voi crede,” nu este așa.

Voi puteți crede numai dacă vă dă Dumnezeu credință. Credința este un dar de la Dumnezeu, de aceea, oricât ești de religios, trebuie să ai credință, iar dacă ești un creștin, credința ta poate să se odihnească numai pe Cuvântul dovedit al lui Dumnezeu.

Amintiți-vă că Dumnezeu a alocat Cuvântul Său pentru fiecare epocă și a prezis că în acea epocă se va împlini ceea ce a spus El.

Moise nu a putut să prezinte mesajul lui Noe, așa cum nici Isus nu a putut să aducă mesajul lui Moise. Nici un profet nu a putut să se ridice cu Mesajul altui profet. Dumnezeu S-a descoperit pe Sine și întregul Său plan de mântuire prin profeți. Acesta este motivul pentru care la Cuvântul Lui din Biblie nu se poate adăuga sau scoate nimic.

Astfel, dacă-ți dovedești problema prin... răspunsul tău, de ce nu dovedești răspunsul pe care-l primim acum prin Cuvântul acestei epoci? Dacă Biblia spune că în timpul acesta trebuie să se întâmple un anumit lucru, se va întâmpla negreșit. Astfel, dacă răspunsul care încercați să-l spuneți oamenilor este dovedit de Carte, este adevărat. Altfel, nu este.

Desigur, ați auzit zicala: „Eu cred numai ce văd!” Acesta este un alt proverb vechi, dar nici acesta nu merge, pentru că omul poate să stea și să privească drept la ceva și să nu-l vadă. Cuvântul englez (see) „a vedea” are multe sensuri diferite. Astfel, poate să însemne „un corp de apă”, „a înțelege” și „a pricepe”, „a privi

ceva”, de aceea, când spuneți: „Eu cred ce văd”, sunteți greșiți.

Voi îl înțelegeți, îl credeți. Isus a spus: „*Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția,*” cu alte cuvinte, „nu poate înțelege Împărăția,” pentru că Împărăția este Duhul Sfânt în voi. Astfel, voi trebuie să înțelegeți ce este acesta din voi, și singura posibilitate de a înțelege, este să comparați dacă ceea ce faceți este ceea ce spune Biblia să faceți. Atunci problema voastră este rezolvată, și El este acel Duh Sfânt.

„A vedea” nu înseamnă „a crede.” Eu pot dovedi prin simțurile trupului că „a vedea” nu înseamnă „a crede.” De exemplu, eu nu pot vedea sticlucă cu untdelemn pentru că este la spatele meu, dar simțul pipăitului îmi spune că este acolo pentru că o țin în mână. Vedeți? Este imposibil s-o văd, însă cred că este acolo, deoarece acum „a simți” este „a crede.” Dacă închid ochii, nu pot s-o văd și nici s-o simt, dar o am aproape și pot s-o miros, deci cred că este acolo. Astfel, „*Credința este substanța lucrurilor nădăjduite, dovada,*” nu văzul, gustul, pipăitul, mirosul sau auzul. Voi credeți! Credința trebuie să aibă un loc de odihnă. Tot ce este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu poate fi numit credință în Dumnezeu, pentru că nu poate avea un loc de odihnă decât dacă este o promisiune a lui Dumnezeu. Acolo își ia poziția ei veșnică.

Indiferent de îndoielile care au existat în toate epocile și mai ales în timpul nostru, Dumnezeu merge mai departe dovedindu-Și Cuvintele că sunt corecte, așa cum a făcut în fiecare epocă. Necredința nu îl oprește pe Dumnezeu, nu îl împiedică. Nu contează cât de mult nu crede lumea, ea se va împlini oricum, pentru că necredința nu face decât să-l condamne pe necredincios. Necredința îl va trimite pe necredincios în iad. Ea îl va tâlhări de orice binecuvântare pe care a promis-o Dumnezeu, dar nu-L va împiedica pe Dumnezeu să meargă drept înainte cu credinciosul. Vedeți, necredința nu-L oprește pe Dumnezeu, ci doar pe necredincios.

Voi spuneți: „Mâine am să opresc soarele să strălucească!” Încercați! Desigur, nu o puteți face. Dumnezeu a stabilit ordinea pentru aceasta și a spus că va străluci.

Poate că norii îl vor acoperi, dar el strălucește la fel. Voi nu puteți să Îl opriți pe Dumnezeu. Cum Își face El Cuvântul cunoscut oamenilor? Priviți înțelepciunea lui Dumnezeu; știind că vor exista necredincioși și că majoritatea vor fi necredincioși, prin cunoștința Sa mai dinainte, a hotărât o sămânță care Îl va crede în fiecare epocă. Astfel, în fiecare epocă Cuvântul Lui merge chiar înainte, pentru că pe Dumnezeu nu Îl împiedică nimic. El merge drept înainte și orice lucru se mișcă corect. Uneori, noi ne gândim că nu va merge corect, dar nu vă îngrijorați, ceasul Lui este exact la timpul potrivit și orice lucru lucrează corect.

Când privesc în jur și văd acești Rickys și Rickettas pe care-i avem astăzi pe străzi, și cum merge fiecare lucru, mă gândesc: „O, Dumnezeule!”, dar El spune: „O clipă! Ceasul Meu funcționează perfect!” Eu trebuie să vă pun pe aceeași bază pe care l-am pus pe primul om, în zilele acelea. V-am pus pe aceeași bază prin Luther și pe aceeași bază prin Wesley,” dar atunci păcatul nu a fost cunoscut așa cum este acum. Acum avem mai multă cunoștință decât am avut atunci, și când dușmanul vine ca un potop, Duhul lui Dumnezeu ridică un standard împotriva lui. Vedeți? Astăzi, noi avem mai multă cunoștință, mai multă înțelegere, iar râurile de necredință se revarsă tare, dar Dumnezeu ridică un standard împotriva lui. Și nu uitați! El nu numai că a hotărât să se întâmple aceste lucruri, ci le-a și prezis prin profeți că se vor întâmpla. Iar când cei dreپți le văd împlinite și confirmate, știu că este corect. Indiferent ce spun ceilalți, ei știu că este adevărat.

Cred că în 1Tesaloniceni scrie că „El ne-a rânduit la înfierea fiilor prin Isus Hristos.” Desigur, Dumnezeu nu zice: „Pe acesta îl aleg, iar pe celălalt nu”, ci prin cunoștința Sa mai dinainte a știut că voi o veți face. Și tot prin cunoștința Sa mai dinainte, a putut stabili toate lucrurile și totul se desfășoară spre binele Lui și al vostru.

În Geneza, Dumnezeu le-a zis lui Adam și Evei ce se va întâmpla dacă vor încălca Cuvântul lui Dumnezeu. El a pus binele și răul înaintea lor și a spus: „În ziua în care veți mânca din el, veți muri.” Dumnezeu a vrut să spună exact ceea ce a spus. El o face întotdeauna, vrea să spună exact ceea ce spune.

Satan a făcut-o pe Eva să nu creadă pentru că nici el nu l-a crezut. Pentru că nu a

crezut, el a făcut-o și pe ea să nu creadă, iar astăzi face încă același lucru, continuă să-i învețe pe oameni același lucru, iar ei cad în necredință ca ea. Dumnezeu Și-a fortificat poporul în spatele Cuvântului Său. Aceasta este singura voastră apărare, nu denomi-națiunea voastră, nici tatăl sau mama voastră. Aceasta este în ordine, dar voi sunteți apărați numai în spatele Cuvântului lui Dumnezeu. Acesta este locul de scăpare al credinciosului, în spatele Cuvântului. Când calea aceea mică s-a stricat printr-un mic: „Mă întreb dacă este corect sau nu?”, rațiunea a intrat și a luat locul credinței. Ei au rupt barierele, iar Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul și L-a împlinit. Satan a încercat s-o facă să nu Îl creadă.

Să nu vă îndoiiți de El! voi ziceți: „Ei bine, eu cred...” Tu nu ai nici un drept să faci aceasta. Când Dumnezeu spune ceva, face așa cum a spus El. Tu zici: „Ei bine, eu cred...”, dar nu trebuie să-ți vină nici un gând. Lăsați ca în voi să fie gândirea care era în Hristos. Și Hristos era Cuvântul! Lăsați Cuvântul să fie în voi! Toate celelalte cuvinte să fie greșite, dar Cuvintele lui Hristos sunt corecte! Mulți îl cred și primesc rațiunea lui, ca Eva, care s-a îndoit: „Ei bine, de ce să facă Dumnezeu aceasta? Aceasta nu este la fel de bună ca Acela?” Dacă este contrară Cuvântului, nu este bună! Astfel, orice lucru, orice învățător, orice prezentator al Bibliei, sau oricine altcineva care vă învață să nu credeți o iotă din ceea ce spune Biblia, este o învățătură falsă. Este același Satan, care face și cu voi ceea ce a făcut cu Eva. Dar Dumnezeu merge mai departe, indiferent ce face Satan. El merge înainte, și Își confirmă Cuvântul dovedind că este adevărat.

Priviți ce i-a spus Evei: „Cu siguranță nu vei muri, ci vei fi înțeleaptă.” Aceasta este ceea ce caută lumea astăzi, dovadă științifică, cunoștința unui om. El a zis: „Cu siguranță nu vei muri!” Dar Dumnezeu a zis: „Vei muri!”, și a dovedit că așa a fost. Astfel, putem vedea că El a vrut să spună exact ce a spus. Mergeți aici sus la cimitir, și veți ști dacă El a vrut să spună aceasta sau nu. *„În ziua în care veți mânca din el, veți muri.”* Voi puteți verifica toate cronicile și veți vedea că nici un om nu a trăit vreodată o mie de ani. Dumnezeu a confirmat Cuvântul Său și o va face de fiecare dată.

Nu uitați că El Își ține toate făgăduințele binecuvântărilor, dar și pe cele ale blestemelor Sale. Dovada a fost adusă, fiindcă ei au murit în ziua în care au

mâncat. Dumnezeu ține orice Cuvânt pe care l-a spus despre binecuvântările Sale. El ține orice promisiune! Oh, îmi place aceasta! Voi trebuie doar să alegeți ce vreți: binecuvântările Lui, dacă Îl credeți pe Dumnezeu, sau blestemele dacă pervertiți Cuvântul Lui. Dacă Îl pervertiți și credeți partea pervertită a Lui, sunteți blestemați, dar dacă Îl credeți așa cum l-a scris El, și țineți la El, sunteți binecuvântați. Cuvântul este întotdeauna contrar științei, contrar argumentării oamenilor de știință, pentru că El își ține fiecare Cuvânt, fie că este vorba de binecuvântare, fie că este vorba de blestem.

Adam și Eva au păcătuțit împotriva Cuvântului adevărat. Bărbații și femeile de dinainte de potop au păcătuțit... împotriva Cuvântului adevărat. Toate generațiile care au urmat, au făcut același lucru, iar El a pronunțat moartea peste ei; în final, a venit o anihilare totală, completă, a fiecărui lucru de pe pământ, totul a fost acoperit de apă, spălat complet cu apă.

Același Dumnezeu care a adus nimicirea fiecărui lucru, a ierbii și a fiecărei creaturi, a păstrat ceea ce a hotărât și le-a dus pe deasupra apelor, împlinind tot ce a spus că va face. Și același Dumnezeu care a promis apa, și și-a ținut Cuvântul, promite focul, și își va ține Cuvântul. El își ține Cuvântul.

Cum îi cunosc ei Cuvântul? Înainte de a face vreo distrugere sau vreo judecată, El trimite întotdeauna Cuvântul și îi avertizează pe oameni. Oh, îmi place aceasta! Apoi, putem vedea exact unde suntem.

În zilele lui Noe erau tot felul de predicatori și asociații, erau tot felul de religii, pentru că Isus a spus: „Cum a fost în zilele lui Noe, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.”(Luca 17). Acolo a venit în scenă un profet care a început să facă ceva, să construiască o arcă. Dumnezeu l-a trimis pe profetul Său, Noe, să dovedească faptul că El a trimis Cuvântul Său și să le spună că va veni o distrugere, pentru că nu mai putea suporta ceea ce făceau oamenii. El a hotărât să-i distrugă pe oamenii pe care îi crease.

Cuvântul a venit întotdeauna la profeți, pentru că El nu Se schimbă niciodată. Așa scrie în Maleahi 3.6: „*Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb.*”

Noe a fost trimis la o epocă științifică cu un mesaj neștiințific; el a fost trimis la o epocă intelectuală, cu un mesaj neintelectual, cu un Mesaj de credință și promisiune. Credeți că o epocă științifică va crede un Mesaj neștiințific? Credeți că o epocă intelectuală va crede ceva ce pare absolut prostesc pentru mintea umană? Dar Dumnezeu face întotdeauna așa. Noe a fost un profet legitimat al Domnului. El a fost mesagerul lui Dumnezeu pentru ceasul acela. Oamenii ar fi trebuit să creadă Mesajul lui, după ce a fost confirmat de Domnul ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu, însă nu a fost așa. Dar Dumnezeu urma să-și țină Cuvântul.

Același lucru se petrece astăzi, când trăim în timpul sfârșitului. Oamenii de atunci ar fi trebuit să știe despre ce era vorba. Noe este un simbol al evreilor care vor trece prin Necazul cel mare. În schimb, Enoh, care avea un Mesaj autentic, este un tip spre Biserica transformată, deoarece el a fost luat de pe pământ înainte de venirea potopului. Amândoi au fost profeți, dar Enoh a fost luat pentru ca Dumnezeu să meargă mai departe cu Noe. Biserica va fi luată pentru ca Dumnezeu să se ocupe din nou de Israel, de rămășița evreilor, de cei o sută patruzeci și patru de mii, așa cum este scris în Scriptură.

Dumnezeu a dovedit Cuvântul promisiunii adevărate în fața acelei epoci științifice și necredincioase, trimitând potopul. Amintiți-vă că în zilele lui Noe nu a plouat niciodată pe pământ. Dumnezeu făcea să vină peste pământ o umezeală care îl uda, dar nu a plouat niciodată. Însă Noe a zis: „Va ploua!” Aceasta era...

Ei au putut lua un instrument, să-l trimită în ceruri, și să spună: „Acolo sus nu există umiditate! Noi putem dovedi că nu există ploaie!” Dar indiferent ce spunea știința, Dumnezeu a zis: „Va ploua!”, și aceasta a adus-o. Ce a făcut Dumnezeu? După părerea mea, când unii dintre ei au scuturat lumea puțin, au aruncat-o din poziția ei, iar când s-a întâmplat aceasta, pământul s-a răcit și aceasta a provocat umezeala, și lumea a fost acoperită de apă. Umiditatea a format norii și apa a început să cadă. Aceasta a fost tot.

Acum, noi știm că nu există foc acolo sus pentru că gazele sunt în pământ, dar Biblia spune: *„Cerurile și pământul vor trece cu sunet mare, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.”* Astfel, noi știm că este exact ca în zilele lui Noe.

Amintiți-vă că Mesajul lui Noe era numai prin credință și nu era dovedit științific. Dar Mesajul de astăzi este după Cuvântul lui Dumnezeu, și dovedit științific. Ilie s-a ridicat și a făcut minuni fără să predice. El umbla din loc în loc și făcea minuni. Data următoare, El a venit în forma lui Ioan Botezătorul, care nu a făcut minuni, ci numai a predicat. Când vine a treia oară, există și minuni și predicare. Vedeți? Vedeți cum este aceasta? Priviți continuitatea Scripturilor. Noi am putea să petrecem mult timp la aceasta, dar nu o facem, o omitem, deoarece cred că ați prins ideea.

El a făcut în epoca aceea exact cum a făcut în toate epocile, și cum va face, cum a promis că va face. Dumnezeu promite ceva, apoi vine jos și dovedește că Cuvântul Său este corect. Toți cei ce cred, toți care cred Mesajul acelei epoci, vin înăuntru și sunt salvați. Așa va fi în fiecare epocă. Dar toți cei care nu cred Mesajul și mesagerul, au pierit.

Toți cei care au crezut într-adevăr Cuvântul lui Dumnezeu astăzi, vor fi luați afară. Dar cei care nu cred Cuvântul lui Dumnezeu, vor pieri o dată cu lumea, pentru că orice lucru care este în lume trebuie să piară cu lumea. Orice lucru care este salvat în Dumnezeu, trebuie să fie în Dumnezeu, și nu poate pieri: „Eu le dau Viață veșnică, și-i voi învia în ultima zi.” Ce mângâiere pentru orice credincios adevărat, să știe că atunci când este în Hristos, este la fel de sigur cum Își ține Dumnezeu Cuvântul Lui și face lumea să piară. El își ține Cuvântul, își înviază poporul și-i salvează. El o dovedește.

El și-a dovedit Cuvântul promisiunii adevărate lui Avraam, deși în epoca lui era imposibil ca un bărbat de o sută de ani și o femeie de nouăzeci de ani să aibă un copil. Vremea lor trecuse și Avraam nu putea explica cum se va întâmpla. Dacă s-ar fi dus la un doctor și i-ar fi spus: „Doctore, este posibil așa ceva?”, acesta i-ar fi răspuns: „Așa ceva este imposibil!” Dacă cineva de vârsta lor ar face pregătiri

pentru nașterea unui copil, ar fi numit nebun. „Omul acela și-a pierdut mințile.” Dar Avraam a privit spre Cel nevăzut și a trăit cu convingerea deplină că Dumnezeu va împlini ceea ce a făgăduit. Să nu uitați că noi suntem numiți copiii lui Avraam. Amin! Când mă gândesc la aceste lucruri mă simt foarte bine.

Dar așa a spus Dumnezeu! Biblia spune în Romani 4 că Avraam nu s-a îndoit de promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință, ci a fost tare, dând laudă lui Dumnezeu. El a crezut și a mers înainte ca și cum îl vedea pe Cel ce este invizibil. El a ținut tare pentru că a fost pe deplin convins că Dumnezeu este în stare să facă ceea ce a promis, iar noi trebuie să fim copiii lui. Amin! Doar când mă gândesc la aceasta mă simt religios, stimulat! Oh, după toți anii aceia de așteptare, El a dovedit promisiunea, transformându-i pe Avraam și pe Sara în oameni tineri și ea a avut bebelușul. Avraam și Sara au trăit... Sara a murit patruzeci și cinci de ani mai târziu, iar Avraam s-a recăsătorit după ce a fost de o sută patruzeci de ani, și a avut încă șapte fii, afară de fiice. Când era în perioada de rodire, el a fost steril, nu avea sămânță, nu avea viață în el, aceasta fiind timp de aproape o sută de ani. Amin! De ce? Pentru că nu a privit la trupul său și nici la sterilitatea pântecului Sarei. Avraam a luat în considerare numai ceea ce a spus Dumnezeu, și a știut că El va dovedi ceea ce a spus. Amin! Dumnezeu dovedește întotdeauna ceea ce spune că va face. El dovedește că este drept și își confirmă Cuvântul în mijlocul celor învățați și neînvățați, arătând că El este corect și are dreptate, în timp ce toți ceilalți sunt greșiți.

De asemenea, El l-a dovedit lui Lot, când a zis: *„Grăbește-te și fugi în ea, căci nu pot face nimic până nu vei ajunge acolo.”*(Geneza 19.22). El i-a spus lui Avraam că dacă ar putea găsi zece oameni, ar cruța orașul, dar pentru că nu i-a găsit, a dovedit că Cuvântul pe care L-a spus era corect.

„De unde să vină focul? În aceste câmpii nu sunt decât aceste gropi de nămol!” Nu conta. Dumnezeu spusese aceasta, iar Avraam știa că se va întâmpla. Și Lot știa că El era așa, și a scăpat la munte.

Despre sămânța lui Avraam, El a spus că vor locui într-o țară străină unde vor fi

robiți timp de patru sute de ani, apoi vor fi scoși de acolo cu mână puternică. Și El Și-a împlinit Cuvântul întocmai cum spusese. După patru sute de ani, sămânța lui Avraam a fost scoasă din Egipt cu mână puternică, întocmai cum spusese Dumnezeu. El Și-a ținut Cuvântul. Priviți ce a făcut ca să-i ducă pe acei copii jos în Egipt. Se părea că au căzut într-un dezastru.

Povestea lui Iosif este atât de tragică, fiind declarat mort de către frații săi. Cum s-o fi simțit tatăl lui, Iacov, când a auzit că fiul său a fost ucis de animalele sălbatice? Cât de greu i-a fost lui Iosif când a fost aruncat de frații săi în groapă, departe de poporul său, vândut și declarat mort! Haina lui a fost murdărită cu sânge de miel și dusă la tatăl lui ca dovadă că era mort, însă Iosif știa că mâna Domnului era cu el fiindcă era credincios. Nu contează cât de mult l-au respins frații săi și nu au vrut să aibă de-a face cu el, Iosif știa că Dumnezeu Își va ține Cuvântul, deoarece văzuse în vedenie cum se vor pleca toți înaintea lui; el știa că trebuie să vină la împlinire, pentru că era „Așa vorbește Domnul!” Amin. El nu s-a îngrijorat chiar dacă totul părea imposibil, fiindcă știa că acesta este Adevărul. Indiferent cât de grea era sarcina și prin câte a trebuit să treacă, el știa că într-o zi se vor pleca la picioarele lui. Cum putea să se întâmple așa ceva când ei îl urau? Iosif știa că Dumnezeu dovedește de fiecare dată Cuvântul Său, așa, nu contează ce spune știința: „Acea nu se poate face.” Indiferent cât de educați sau intelectuali ajungem, indiferent cât de căldicică și formală a devenit biserica, și așa mai departe, Dumnezeu va dovedi că Cuvântul Său este corect. Odihniți-vă chiar în acest Cuvânt!

Da, Iosif a trebuit să treacă prin adâncimi, mă meargă jos în Egipt, dar Dumnezeu l-a scos din toate, așa cum făgăduise. Un tip foarte frumos pentru astăzi. Noi am trecut prin aceasta, aici în Tabernacol. El trebuia să trăiască acolo, iar Dumnezeu Și-a ținut promisiunea și Și-a împlinit Cuvântul întocmai, pentru că ei au trebuit să ajungă acolo jos. Robia egipteană a fost foarte grea pentru copiii evrei. Ei au fost binecuvântați și au beneficiat de roadele țării în ținutul Gosen, dar după aceea au devenit sclavi. Pentru mame a fost foarte greu, fiindcă pruncii, rodul trupurilor lor, au fost luați, tăiați cu sabia și aruncați la crocodili. A fost foarte greu pentru ei să treacă prin aceasta.

Dar într-o zi s-a născut sămânța hotărâtă mai dinainte, un copil ales. Cu privire la el era ceva ciudat. Într-o zi, în spatele pustiului, a coborât Duhul Sfânt în forma Stâlpului de Foc, a stat într-un rug și a zis: „Am auzit gemetele poporului Meu și îmi aduc aminte de promisiunea Mea. Timpul eliberării este aproape, de aceea, te trimit acolo jos s-o faci.” Și Moise a plecat în Egipt cu un băț în mână, cu soția sa pe un măgar și cu un bebeluș în brațe. El a făcut aceasta prin puterea Atotputernicului Dumnezeu. Ce ridicol! Ce este un băț strâmb în fața a zece mii de sulite? Dar vedeți, în lucrarea aceea era Dumnezeu! Depinde de unde este Cuvântul. Moise a avut Cuvântul Său, iar Faraon a avut sulitele. Moise avea Cuvântul.

Aceasta era tot ce-i trebuia, Cuvântul! Aceasta este tot ce vă trebuie astăzi. Voi nu aveți nevoie de crezurile unei biserici, nici de o denominațiune care să vă sprijine. Voi aveți nevoie de Cuvânt, să luați Răpirea cu El. Ca să fiți vindecați în dimineața aceasta, voi nu aveți nevoie de un crez și nici de recomandările unei școli, ci aveți nevoie să acceptați Cuvântul, pentru că El o va face!

Voi nu aveți nevoie de părerea doctorului. Dacă doctorul spune că a făcut tot ce a putut, aceasta este tot ce poate face el. Dacă spune că aveți cancer, tumoare, că veți surzi sau veți orbi, părerea lui nu are nici o valoare, deoarece dacă acceptați în voi Cuvântul făgăduinței care vine din Stâlpul de Foc, trebuie să se întâmple ceva. Dacă este primit și a căzut în pământul potrivit, Dumnezeu Își va dovedi de fiecare dată Cuvântul ca adevărat. De aceasta aveți nevoie, de Cuvântul Său, pentru că Dumnezeu Îl dovedește, Îl împlinește, iar voi vă odihniți asigurați că El este corect.

În fiecare epocă, El Își dovedește Cuvântul prin cea mai neobișnuită cale, dar întotdeauna o face în același fel. Vedeți?

Ce a făcut în zilele lui Noe, când Și-a propus să elibereze rămășița? L-a trimis pe profetul Noe, un semn.

Ce face El când vine să-i elibereze pe copiii lui Israel? Același lucru, îl trimite pe

profetul Său. Profetul Lui are Cuvântul. Semnele și minunile Cuvântului îl sprijină, pentru că este Adevărul. Israelul și-a făcut marșul spre țara promisă, pentru că l-au crezut.

În călătoria prin pustie s-a întâmplat că ei nu au crezut profetul, deși au văzut Cuvântul confirmat; Mireasa și-a ieșit din cadență (voi știți că vorbesc despre viziune, vedeți, „ea a ieșit din cadență”). Dar Iosua și Caleb, au crezut Cuvântul făgăduinței, indiferent de împrejurări.

Când au ajuns la Cades-Barnea, Moise a ales iscoade din fiecare seminție și le-a trimis să iscodească țara, ca să vadă pe care cale să intre. El l-a trimis și pe generalul Iosua, care era un profet minor, sub Moise. Moise i-a zis: „*Du-te și cercetează țara!*”

Astfel, generalul a luat câte un bărbat din fiecare seminție și s-au dus acolo. L-a luat și pe Caleb, fiindcă știa că el credea. Ei s-au dus în țara făgăduită, iar la întoarcere au adus niște struguri atât de mari încât a fost nevoie de doi bărbați să ducă un ciorchine. Și Iosua a zis: „Aceasta este dovada pentru Israel, înainte de-a ajunge în făgăduință, că este o țară roditoare în care curge lapte și miere, așa cum a zis Dumnezeu. Este o țară minunată, o țară bună. În loc de usturoi și alte lucruri pe care le-ați mâncat în Egipt, veți primi o țară în care curge lapte și miere. Poate că în anii cât ați fost în Egipt, nu ați gustat niciodată lapte și miere, fiindcă ei v-au dat hrana sclavilor, dar acum intrați în această țară.” Vedeți? Când erau cam la o zi de călătorie, ei au ajuns la Cades-Barnea, la marele scaun de judecată al lumii, și s-au oprit la izvoare, la marii palmieri și au tăbărât acolo. Moise le-a zis: „Noi avem dovada deplină și reală, pentru că Dumnezeu a spus că este o țară bună (Dumnezeu face aceasta chiar astăzi), dar înainte de a intra în țară, vreau să vă dovedesc aceasta. Mergeți, aduceți o dovadă și arătați-o oamenilor.”

Ei s-au dus acolo, dar să știți că întotdeauna când vreți să aduceți înapoi dovada, dușmanul vă stă în drum. Astfel, când celelalte iscoade au văzut uriașii din Canaan, oh, vai, au zis: „Nu o putem face!” Dar ei au adus dovada că țara era acolo, că nu au fost conduși greșit. Dumnezeu le-a dovedit Cuvântul Său, chiar înainte ca ei să

intre în țară.

Puteți vedea aceasta astăzi? Voi conduceți o mie de mile ca să auziți Cuvântul, și-L vedeți dovedit și confirmat, aceasta fiind dovada că există o Țară mare. Voi puteți vedea cum se vindecă de cancer o umbră de om care era la un pas de moarte: „Fii sănătos!” Și dacă vedeți că El Își confirmă Cuvântul vorbit, aceasta este dovada că Dumnezeu Își ține Cuvântul, că există o Țară mare.

Acolo este o Țară mare. Dacă viața mea este aproape de sfârșit, iar El vine și mă cruță din nou, aceasta este o dovadă că există Viața veșnică. Dacă mai înainte nu ați călcat pragul acestei biserici, iar astăzi abia așteptați să intrați înăuntru, este o dovadă că Dumnezeu Își ține Cuvântul și Îl legitimează. De aceea veniți de la distanțe mari până aici.

Într-o dimineață când am venit în locul acesta, și am văzut cum își hrănesc femeile bebelușii, m-am gândit: „O, Dumnezeule, aș fi cel mai josnic fățarnic din lume, dacă le-aș spune ceva greșit acestor oameni care vin aici toată distanța aceea. Mă simt legat din inimă de ei, fiindcă văd cum însetează și flămânez după Dumnezeu. Ajută-mă, Doamne, să le spun numai Adevărul sau ia-mă de pe acest pământ. Ajută-mă, Doamne! Ține-mă tare de mâna Ta și arată-mi Adevărul; apoi confirmă Cuvântul Tău dovedindu-le că le spun Adevărul. Nu îngădui ca acești oameni scumpi să fie înșelați.” Oh, cât mă simt de legat de ei când le văd credințioșia!

Cred că Iosua gândea la fel în ziua când a adunat poporul în jurul lui. El îi vedea cum își spală hainele și se pregătesc pentru trecerea Iordanului în ziua a treia. Da, El a dovedit-o. Poate unii au zis: „Oh, nu o putem face! Va trebui să ieșim din organizația noastră! Suntem terminați! Nu o putem face pentru că nu este rezonabilă.” Când Iosua a dus poporul dincolo de Iordan era luna aprilie, când apele erau foarte mari, Iordanul era foarte aproape de lățimea râului Ohio. Se părea că Dumnezeu este pe punctul să facă o greșeală îngrozitoare.

Uneori când sunteți bolnavi, voi ziceți: „Ei bine, eu sunt creștin. Dumnezeu a făcut o greșeală, fiindcă m-am îmbolnăvit deși sunt creștin.” Nu știți că Biblia spune că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu?

Când Iosua a condus oamenii, Iordanul era foarte mare. Oare Iosua nu știa că în alt anotimp Iordanul este atât de mic încât putea fi trecut cu piciorul? În apropiere de Ierihon, l-ar fi putut trece foarte ușor pentru că apa era până la genunchi. Cu toate acestea, i-a trecut dincolo la sfârșitul lui aprilie, când țara era inundată aproape o milă. Apa avea probabil treizeci sau patruzeci de picioare adâncime, dar el a zis: „A treia zi vom trece dincolo! Așa a spus Dumnezeu! Cheamă oamenii și sfințește-i pentru că în a treia zi veți trece dincolo prin Iordan!” Vedeți cum a lăsat Dumnezeu să se întâmple lucrul acela? Doar s-o faci, fă oamenii... ca să își scoată poporul afară. Ce au făcut ei? S-au sfințit și s-au pregătit de drum. Indiferent cât a fost de adâncă și de murdară apa, sau cât de repede era curentul, ei știau că Dumnezeu Își va confirma Cuvântul.

Nu contează cât de aproape ești de Iordan și în ce situații vei ajunge, dacă vei păstra în inima ta doar făgăduința lui Dumnezeu, El va dovedi că Ea este așa. În mijlocul necredinței, El Îl va dovedi că este așa. Da, El o va face. Împrejurările nu-L opresc să-Și împlinească făgăduința, ci va face și astăzi la fel ca în trecut.

Gândiți-vă la aceasta. El Își dovedește Cuvântul prin credincioși. Nu prin necredincioși, ci numai prin credincioși. Nu contează cât de mult pretind ceilalți că cred: „Oh, frate, eu cred!” Dacă este așa, Dumnezeu va dovedi aceasta, pentru că noi vedem că a făcut-o și cu alții. Ce putem spune atunci? El Își confirmă Cuvântul prin credincioșii adevărați! Nu prin cei care spun că cred, ci prin cei care cred cu adevărat. El Își dovedește Cuvântul prin credința copiilor Lui.

Dumnezeu a avut în toate timpurile credincioși adevărați. Generația veche care a spus: „Noi nu putem lua țara!”, a pierit. Ei au murit cu toții. Numai credincioșii au rămas în viață. Moise a fost luat în slavă, iar necredincioșii, au pierit în pustie. Dar copiii lor au intrat în țară. Numai doi dintre cei ieșiți cu Moise, au fost credincioși și au intrat în țară: Iosua și Caleb. Ei erau credincioși și au trecut dincolo. Este

singura cale prin care o poate face Dumnezeu, prin copiii credincioși. Voi credeți? Bine. Cei care au făcut-o, au fost credincioșii Lui. El i-a folosit să treacă dincolo cu ei. Vedeți?

Aș vrea să observați că El procedează întotdeauna la fel; nu se schimbă. De fiecare dată, El folosește aceeași metodă, îi ia pe credincioși. Apoi, ca să aibă credincioși care să întâmpine acel Cuvânt, El trebuie să-i hotărască pentru acea epocă. Puteți înțelege? El trebuie să-i rânduiască mai dinainte să fie acolo ca să întâmpine provocarea epocii. V-a prins aceasta? O simțiți? O vedeți? O înțelegeți? La fel se întâmplă astăzi. El i-a hotărât prin cunoștința Sa mai dinainte. Acesta este timpul în care trebuie să se întâmple ceea ce a făgăduit El în Maleahi 4, deoarece El aduce la împlinire orice lucru spus mai dinainte, dovedind astfel autenticitatea Cuvântului Său. Când El hotărăște să se întâmple ceva și spune că se va întâmpla, știe ce sămânță va fi acolo în timpul acela. El a rânduit o Mireasă și Ea va fi acolo! Va fi o Răpire, și Ea va fi acolo! El o hotărăște prin cunoștința Lui mai dinainte. Vedeți, nimic nu o va opri.

Dumnezeu le-a spus: „Vă dau o promisiune a țării promise. I-am spus tatălui vostru, Avraam, că copiii lui vor fi străini aici jos timp de patru sute de ani.”

Moise a zis: „Eu sunt profetul Domnului. Priviți și vedeți ce vă profetesc. Dacă se împlinește, știți că sunt trimis de Domnul, deoarece știți că Dumnezeu v-a spus deja aceasta. Dacă profetesc aceasta și se întâmplă, și aceea și se întâmplă, și aceasta și se întâmplă de fiecare dată, știți că sunt trimis de la Domnul să vă spun. Există o țară promisă, pe care Dumnezeu a promis-o. Vedeți? Dumnezeu v-a promis această țară; este o țară bună, în care curge lapte și miere. Urmați-mă!”

Moise a pornit la drum împreună cu ei și au călătorit prin pustie, până la Muntele Sinai, după cum îi poruncise Dumnezeu. Apoi, Dumnezeu a coborât în Stâlpul de Foc înaintea Israelului, confirmând că ceea ce a spus Moise era corect. El l-a legitimat acolo pe Moise: „Moise a spus că Eu am fost pe muntele acesta și M-am arătat lui în forma unui rug aprins. Acum, Eu am aprins tot muntele!”

Atunci ei au zis: „Moise, vorbește-ne tu! Să nu ne mai vorbească Dumnezeu pentru că vom pieri!”

Atunci Domnul a zis poporului: „Nu vă voi mai vorbi Eu, ci voi ridica un profet, și el va vorbi cu voi în Numele Meu!” Exact același lucru îl face El acum, împlinind astfel Cuvântul Său.

Fiți atenți ce s-a întâmplat cu cei care au fost foarte aproape de țară și totuși nu au crezut. Pentru aceasta, puteți citi din Evrei 6.4-6:

„Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor –

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși, și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.” Este imposibil ca aceștia să fie salvați. Vedeți, este imposibil ca ei să treacă dincolo în țara promisă.

Oamenii vin chiar până la botezul Duhului Sfânt, ei vor veni chiar sus la Cuvânt, vor veni prin toate denomițiile, bisericile, catehismele și orice lucru, dar când ajung la Cuvântul acela, la linia de trecere, spun: „Oh, eu nu am mai auzit așa ceva. Biserica mea nu învață despre asemenea lucruri.” Nu contează ce spune biserica ta, Biblia spune că El este în felul acela! Dar voi ziceți: „De unde să știu că El este corect?” „Pentru că El îl confirmă și îl dovedește.”

Cuvântul pentru ziua aceea a spus: „Dincolo este o țară bună în care curge lapte și miere, cresc struguri frumoși și rodii. Oh, este un loc frumos!”

Ei bine, ei au zis: „Câțiva dintre voi să se strecoare acolo, priviți-o, apoi veniți înapoi, să-i putem consola pe oamenii aceștia, iar dacă veți crede cu toții, vom trece dincolo!” Ei bine, ei s-au dus.

Ei au intrat în țară, au cutreierat-o și apoi s-au întors. Oh, doi dintre ei erau plini de bucurie și au spus: „Slavă lui Dumnezeu! Noi am văzut-o! Oh, este minunată! Nu are nici un cusur!” Dar ceilalți zece au zis: „Oh, nu, nu, nu, nu, noi nu o putem face!” Câți au trecut dincolo? Cei doi! Corect. Cei doi, deoarece ei au știut că Dumnezeu va dovedi că Cuvântul Lui este corect. Observați, nici Iordanul umflat, nu domnule, nici malurile inundate ale Iordanului, nici uriașii Canaanului nu puteau să-i oprească! Dumnezeu a dovedit că Cuvântul Lui este Adevărul și i-a dus drept în țară.

El va face același lucru din nou, cu privire la promisiunile de astăzi. Da, domnule. El Își dovedește Cuvântul. Indiferent ce se întâmplă, El Își dovedește Cuvântul.

El a închis gura leilor flămânzi și l-a ocrotit pe profetul Daniel, dovedind că Cuvântul Lui este adevărat și îl poate elibera. Acei lei erau hrăniți cu carne umană și erau înfomețați, așa că atunci când era aruncat cineva înăuntru, se repezeau imediat asupra lui și îl sfâșiau imediat. Ei l-au aruncat și pe profetul Daniel, care avea Cuvântul Domnului pentru copiii lui Israel, dar Dumnezeu a fost cu el și acolo. Dumnezeu nu a terminat cu el, și a vrut să Își dovedească Cuvântul, că El putea elibera.

Ei i-au înfometat pe lei, apoi l-au aruncat pe profet înăuntru, dar când au fugit spre el să-l sfâșie, a venit Stâlpul de Foc și noi știm că toate animalele se tem de foc. Stâlpul de Foc stătea între ei, așa că leii s-au așezat jos. Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul dovedind că El este Același ieri, azi și în veci. Dumnezeu Își ține Cuvântul și dovedește că este Adevărul.

El a îndepărtat căldura din cuptorul încins, ca să dovedească faptul că Cuvântul Lui era așa, că El poate elibera din foc. Soldații care i-au aruncat în cuptor au murit din

pricina temperaturii foarte mari, dar cei trei au supraviețuit deși au fost chiar în mijlocul cuptorului. Dumnezeu a lăsat ca focul să ardă înainte, dar a luat căldura afară din el. El dovedește! Dacă stați alături de El, El va sta alături de voi. Stă alături de Voi? Sigur că da! După o oră, ei au deschis ușa și au zis: „Hei, câți ați aruncat înăuntru?” „Trei”, au răspuns ei.

„În foc sunt patru, iar unul dintre ei seamănă cu un fiu de Dumnezeu.” Vedeți? El Se confirmă singur, pentru că este Cuvântul.

Cei trei au zis: „Dumnezeu este în stare să ne salveze din cuptorul încins. Dar chiar dacă nu o va face, nu ne vom închina la nici un chip, ci vom sta lângă Cuvânt!” Depărtați-vă de orice chip, de orice formă de religie, ieșiți din ea, pentru că atunci Dumnezeu va sta alături de voi și va lua arșița din persecuție, va lua viața din cancer și va face orice pentru voi fiindcă El este Dumnezeu. Dacă stați pentru El, și El va sta pentru voi, fiindcă de fiecare dată dovedește că Cuvântul Său este adevărat. Nu uitați că El a luat căldura din foc, a astupat gura leilor și așa mai departe.

El a dovedit și în pustie că este Dumnezeu, atunci când unii oameni s-au ridicat și au vrut să fie deosebiți de ceilalți. Mai târziu, ei au format diferite organizații: farisei, saducheii, irodieni, și altele. Ei erau oameni mari, mari preoți, demnitari și așa mai departe.

Dar în mijlocul tuturor acelor lucruri, Dumnezeu a ridicat un profet, fiul unui preot. La vârsta de nouă ani a fost dus în pustie, iar când s-a întors nu știa nici măcar să citească numele; dar cu toate acestea, a fost ales și numit profet. Dacă ar fi fost instruit în învățătura tatălui său, Ioan ar fi devenit un fariseu, un saducheu sau unul din grupările lor, însă el a avut o slujbă importantă, aceea de a-L anunța pe Mesia. De ce? Pentru că Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul și l-a dovedit.

„Glasul celui ce strigă din seminar: „Eu am o diplomă de doctor”? Așa ceva ar putea fi în Almanahul zilelor de naștere al doamnelor bătrâne, dar nu în Cuvântul

lui Dumnezeu. El a spus: „*Glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, și neteziți-i cărările!”* El pregătea calea Cuvântului, ca să se poată manifesta Cuvântul. Aleluia!

Nu vedeți în umbre? Opriți-vă puțin! În zilele din urmă trebuie să existe un loc pregătit pentru Cuvânt, ca să se manifeste, iar noi trăim prin dovada Țării noi, amin, Fiul omului. Noi avem deja dovada acestei Țări minunate, iar Fiul omului Se face cunoscut.

Ioan era însărcinat fără să aibă vreo pregătire deosebită. El a trăit în pustie, de aceea predicile lui erau în simboluri: „*Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor...*” Tăierea pomilor cu securea o știa din vremea când își făcuse o colibă sau tăiase lemne pentru foc. „Oh, generație de șerpi,” pentru că aceasta a văzut. El știa că cel mai scârbos animal din pustie este șarpele. Astfel, folosindu-se de acest exemplu, el le-a zis fariseilor și saducheilor: „*Pui de năpârци, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?*” „*Să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam... (Facem parte de aici sau de dincolo...). Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.*”

Iată că securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom, care nu face roadă bună...”

...El își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.” (Matei 3.7,9-12).

Un om ca acela, nu era îmbrăcat nici măcar cu o haină bisericească sau cu o bonetă preoțească. Vedeți? Era îmbrăcat cu o piele de cămilă, legată cu o curea, avea o barbă lungă și striga: „*Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor.*” Amin. Cum a îndrăznit să facă aceasta? Acela era Cuvântul lui Dumnezeu dovedit: „*Dumnezeu este în stare din aceste pietre!*” Dumnezeu au promis aceasta. „*Iată, voi trimite pe mesagerul Meu înaintea feței Mele.*” (Maleahi 3.1). Nu era o dovadă religioasă, nici științifică, ci confirmarea Cuvântului lui Dumnezeu. Da, Dumnezeu își împlinea

Cuvântul făgăduit. Și nu era trimis un învățat, ci un profet care pășea în Numele Domnului. De ce a făcut El aceasta? Ca să-Și confirme Cuvântul.

Preoții aceia au zis: „Noi știm că în zilele din urmă va veni unul, așa că instruiți bine fiecare copil pe care-l avem și pregătiți-l pentru aceasta. Fiecare din voi băieții trebuie să aveți o facultate, trebuie să veniți aici. Fără îndoială că acela va fi în linie, va veni în calea leviților, deoarece de acolo vine preoția.” Dar el nu era preot, ci profet, pentru că așa a hotărât Dumnezeu. El nu trebuia să vină dintr-o anumită denominațiune sau dintr-o anumită linie. Acea este alegerea lui Dumnezeu prin hotărârea Sa, prin cunoștința Sa mai dinainte. El vine pe calea alegerii lui Dumnezeu, dar ei nu-l vor crede pentru că nu a venit pe calea făcută de ei și pe care s-au gândit că va veni. Aceasta se va putea repeta din nou, știți, pentru că de obicei se repetă. Dar noi aflăm că el vine pe calea pregătită de Dumnezeu ca să-Și dovedească Cuvântul.

Observați, El a făcut fecioara să nască, pentru a-Și dovedi Cuvântul. În Isaia 9.6 scrie: „*Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat.*” El a făgăduit că o fecioară va zămisli, și Dumnezeu a determinat fecioara să zămislească. De ce? Ca să-Și dovedească Cuvântul.

Acum ascultați câteva minute, noi vom încheia. El a determinat o fecioară să zămislească, pentru a-Și dovedi Cuvântul. Aceasta a fost absolut... a încurcat toți oamenii de știință...

Ați înțeles, nu-i așa? Pământul este blestemat. Tot pământul este blestemat din cauza păcatului lui Adam. Dar când această sămânță mică... Femeia nu are sămânță. Ea are un câmp în care se pune sămânța, nu o sămânță, pentru că nu există un germen, germenul trebuie să... o sămânță trebuie să aibă viață în ea. Sămânța trebuie să aibă viața în sine și vine de la bărbat. Acesta este motivul pentru care a fost nevoie ca sămânța șarpelui să fie pusă în femeie: pentru că ea nu are sămânță și pentru că aceea nu era sămânța lui Dumnezeu. Noi știm aceasta. Așteptați până când primiți această carte și o citiți, și atunci veți vedea că totul merge conform Scripturii, pentru că Dumnezeu este drept în toate lucrurile și

În El nu este nici o greșeală. Chiar dacă nu-L puteți înțelege, credeți-L oricum, pentru că acesta este Adevărul.

Noi putem vedea cum a călăuzit El toate lucrurile. Astfel, după ce sămânța aceea mică a ajuns în câmpul pe care l-a creat El, fără participarea nici unui bărbat, s-a unit cu oul și a început să se dezvolte celulă după celulă, hrănindu-se prin cursul sângelui ei. Fătul primește hrana de la mamă și este învelit în sângele ei, dar nici măcar o picătură din sângele ei nu este în el. El se hrănește din vitaminele mamei, dar nu cu sângele ei. Mama poate muri de tuberculoza, dar aceasta nu se transmite la făt, pentru că boala este în sânge. Tuberculoza nu se moștenește; există numai posibilitatea îmbolnăvirii, dar nu prin transmitere sanguină. La copil poate fi transmisă pe alte căi, dar când se naște este curat pentru că nu posedă sângele mamei.

Dumnezeu a venit în această celulă mică, vedeți, și a început să dezvolte celule, să tragă din vitaminele mamei și lucruri ca acelea. Apoi, când a crescut și a putut să mănânce singur, a început să mănânce hrana care crește pe pământ, din viața plantelor și animalelor. El a mâncat pâine și pește, iar la treizeci de ani, când fost deplin matur, în ascultare de Dumnezeu, a fost botezat de Ioan, în apă. Și ce s-a întâmplat în timp ce ieșea din apă? Porumbelul, care era Dumnezeu, a coborât din cer și a venit peste El, în timp ce din ceruri s-a auzit un glas care zicea: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” (Matei 3.16-17). Ce a venit să facă El? Să răscumpere acea parte a pământului. El era începutul creației lui Dumnezeu. Dumnezeu nu este o creație, numai în Hristos El este o creație, deoarece Dumnezeu este veșnic și este Duh, iar un Duh nu este creat. El era începutul creației lui Dumnezeu, și Dumnezeu a răscumpărat acel trup. Vedeți, când El a coborât, a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în El îmi găsesc plăcerea.*”

Astfel El, Dumnezeu, a venit jos după ce a trecut prin aceasta, și acum orice fiu, pentru că voi mâncați și sunteți născuți printr-o naștere sexuală naturală, în felul cum veniți; apoi, când mergeți sub apa botezului, botezul Duhului Sfânt coboară la botezul Focului și pretinde această creație, la fel cum a făcut cu El. Duhul Sfânt și Dumnezeu este același Duh. Vedeți? El coboară și pretinde acest trup pentru

înviere. Și El a fost înviat pentru dreptatea noastră: „*Toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni; niciunul nu va fi pierdut, și Eu îl voi învia în ultima zi. Nici măcar un fir de păr din cap nu se va pierde.*” El este începutul creației lui Dumnezeu, iar aceasta este continuarea creației lui Dumnezeu. Atunci tot pământul trebuie să aibă un botez. Apoi Duhul Sfânt coboară într-un oraș să locuiască pe pământ, și cortul lui Dumnezeu este cu omul, locuiește cu ei; Dumnezeu a locuit aici pe pământ. Dumnezeu locuind pe pământ și confirmând întregul plan al mântuirii: neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt, la fel cum a fost atunci.

Observați! El a făcut fecioara să zămislească și ea a născut un Fiu fără să cunoască vreun bărbat. Aceasta i-a încurcat pe oamenii de știință din toate timpurile și încă o face. Probabil, ei au râs de Isaia când a spus că fecioara va rămâne însărcinată. Cum putea fi posibil așa ceva?

Pot să-mi imaginez că și Isaia a fost încurcat atunci când l-a auzit pe Dumnezeu zicând: *Le voi da un super semn, le voi da un semn veșnic, o fecioară va zămisli.*” (Isaia 7.14). El era un profet legitimat de Dumnezeu în mijlocul poporului și a venit înaintea doctorilor și așa mai departe, cu afirmația: „*Fecioara va rămâne însărcinată.*” Așa ceva nu se mai întâmplase niciodată de când îl crease Dumnezeu pe primul om, dar acum urma ca o fecioară să rămână însărcinată.

Dacă gândiți firește, cum ar fi dacă profetul s-a încurcat? Dar el știa că Dumnezeu Își va ține Cuvântul și Îl va dovedi. Pot să-mi închipui că toate familiile ebraice și-au pregătit fetița să aibă acest bebeluș, vedeți, i-au cumpărat pantofi și botoșei, sau orice poartă ei, un ochișor de pasăre și s-au pregătit pentru bebelușul care va veni. Au trecut generații, dar Dumnezeu Și-a dovedit Cuvântul! Și iată că într-o zi, o fecioară a rămas însărcinată și a născut un Fiu, confirmând că Cuvântul vestit de profet era Adevărul. El stă întotdeauna alături de ei.

Fiul acestei fecioare era chiar Cuvântul manifestat. Dacă vreți, citiți în sfântul Ioan capitolul 1. Fiul acestei fecioare era Cuvântul manifestat, începutul creației lui Dumnezeu. Tot pământul este creația lui Dumnezeu, dar era pierdut. Vedeți? Însă El a venit și l-a răscumpărat. Voi sunteți o parte din acest pământ, iar El vă

răscumpără pe aceeași cale cum răscumpără tot pământul. Vedeți? Fiul fecioarei era Cuvântul manifestat: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...*” (Ioan 1.1+14).

Satan a încercat orice schemă ca să-L facă să nu dea crezare la aceasta. El a încercat prin toate mijloacele să-L ponegrească și să-L discrediteze; a încercat să-L facă să ia Împărăția fără să sufere; a încercat să-L facă să o ia fără răscumpărare (deși acela era planul lui Dumnezeu din grădina Eden, când El a junghiat mielul, deoarece El o va lua numai prin sânge), chiar i-a promis toate împărățiile lumii. Gândiți-vă ce promisiune l-a făcut!

Prieteni scumpi, înțelegeți că Satan vă face promisiuni pentru... El vă face unul dintre cei mai buni predicatori din asociație; vă va da scaunul din față în fiecare biserică și vă va face diacon. El va face orice, dacă vei ieși din acest Cuvânt.

El l-a oferit lumea și toate împărățiile, și El a putut să le ia. A încercat să-L facă să încalce Cuvântul acela, fiindcă atunci l-ar fi avut. El l-a făcut pe Moise să-L încalce, El a făcut-o pe Eva să-L încalce, dar de data aceasta a atins Insul greșit. De ce? Pentru că El era chiar Cuvântul. Satan nu știa aceasta; nu știa că El era Cuvântul.

Eu pot să-l văd. Aș vrea să-l pictăm ca într-o pictură de copii. Pot vedea acele aripi mari și negre venind spre Eva și zicând: „Vreau să-ți spun ceva... Este ceva plăcut, așa că ar trebui s-o încerci.” „Dar Dumnezeu a spus că dacă o vom face, vom muri.”

„Ei bine, cu siguranță nu veți muri. Oh, este lipsit de sens! Ceea ce spui este o prostie, o idee comică și veche. Doar nu crezi așa ceva.” Dar Dumnezeu a spus așa și a dovedit că este adevărat. El dovedește chiar acum că este adevărat, pentru că oamenii mor chiar și în acest moment.

Observați, când Satan a venit la Moise, i-a zis: „Moise, tu ai capul înfierbântat și ești nervos. Uite ce a făcut grupul acela de trădători! De ce nu te duci acolo jos să le spui cum este?” Și el s-a dus.

Dar când s-a dus împotriva Lui, când a atins această linie de zece mii de volți, aceasta i-a pârlit penele. El a zis: „Îți voi da toate împărățiile!” „Este scris.” Vedeți, „Este scris.”

El l-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu...” Vedeți, el s-a îndoit întotdeauna de aceasta, și continuă să-i învețe pe alții să se îndoiască. El a învățat-o pe Eva să se îndoiască de El, l-a învățat pe Moise și i-a învățat pe toți să se îndoiască de El.

El încearcă să vă învețe și pe voi să vă îndoiti de El. Dacă voi care stați acum aici, vreți să vă spun numele, acela este Satan care încearcă de multă vreme să vă facă să vă îndoiti de mine. Să nu o faceți! Soră, dacă faci aceasta, ei bine... nu este vorba de mine, ci credeți-L pe El. Vedeți? Cuvântul pe care vi-l spun, nu este cuvântul meu, ci al Lui. Al meu este diferit, dar Acesta este Cuvântul Lui. Vedeți? Eu nu vreau să intru în aceasta acum.

Toate Cuvintele promise de El, sunt Adevărul absolut. El le-a dovedit, deoarece a dovedit că El era Cuvântul. *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*

Cum trăiește omul? Va trăi dacă va lua numai unele din Cuvintele lui Dumnezeu? Nu așa am citit. Ați observat: *„cu fiecare Cuvânt.”* Cum trăiește el? Dacă mănâncă tot Cuvântul. „Oh, el aparține de biserică și crede orice în afară de Acela!” El este încă mort. Ați înțeles? „El poate trăi numai prin fiecare Cuvânt care iese din gura Lui...” Ce spune marele preot, episcopul, cardinalul, păstorul? Dumnezeu! Fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu. De unde știm că acela este Cuvântul lui Dumnezeu? Pentru că El spune, apoi îl împlinește, El își dovedește Cuvântul. Dacă este așa, mărturisirea nu te va face să trăiești: apartenența la biserică nu te va face să trăiești, ci numai Cuvântul Lui, dar nu un Cuvânt pus greșit. Un Cuvânt pus

greșit a ucis rasa umană. În Biblie, în Apocalipsa 22, spune că un singur Cuvânt ucide încă toată lucrarea și numele lui va fi scos din Cartea Vieții. „*Oricine va adăuga un cuvânt, sau va scoate un Cuvânt.*” Nici un Cuvânt! Nu... Nu, nu două cuvinte, ci un singur Cuvânt! Nu o propoziție, ci un Cuvânt! Un Cuvânt! Oh, înțelegeți, oamenilor?

Eu nu vorbesc numai pentru această audiență, deoarece se înregistrează și va merge în toată lumea. Oamenilor din toată lumea, înțelegeți că Eva nu s-a îndoit de o frază, de un paragraf, ci de un singur Cuvânt? Ea nu a crezut un singur Cuvânt. Aceasta a adus... Dumnezeu L-a dovedit. „Dacă țineți fiecare Cuvânt, veți trăi.” Ei s-au îndoit de un singur Cuvânt și au adus moartea rasei umane. Dar omul nu va trăi numai cu pâine, pentru tăria fizică, ci cu fiecare Cuvânt exact cum este scris. Biblia spune: „Cuvântul nu este pentru o interpretare personală.” Nimeni, nicăieri, nimeni, să nu încerce să interpreteze vreun Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Propriul Lui interpret!

El a zis: „*Să fie lumină!*” și a fost lumină; El a zis: „*Fecioara...va naște*” și așa a fost. Dumnezeu dovedește orice spune.

Nu contează cât de mult încercați să vă gândiți că nu va putea avea loc înfierea fizică, deoarece oamenii aceia sunt acum praful pământului, ei au devenit acizi și gazele din care au fost făcute trupurile lor, dar sufletul lor trăiește, iar Dumnezeu a spus: „*Eu îi voi învia!*” Iov a zis: „*Chiar dacă viermii pielii vor distruge acest trup, totuși în carnea mea Îl voi vedea pe Dumnezeu.*” (Iov 19.26). Vedeți, nu contează. Fiecare Cuvânt trebuie ținut, pentru că omul va trăi prin acel Cuvânt. El a înviat din morți un bărbat care era mort de patru zile, pentru a dovedi că El era învierea și Viața. Acel bărbat a fost mort patru zile, mirosea și nasul îi căzuse deja. Corect. Primul lucru care cade după moarte, este nasul; se înmoaie și cade. Apoi, viermii pielii... Chiar dacă vă pun într-un sicriu închis ermetic, viermii pielii nu trebuie să vină din mormânt, pentru că sunt în voi. Ați observat că Iov a spus: „*Chiar dacă viermii pielii vor mânca trupul meu...*” Nu viermii din pământ; acolo nu va fi niciunul. Viermii sunt în voi, gata să vă distrugă, pentru că moartea lucrează în trupul vostru muritor. Dar când Îl aveți pe Hristos, Viața lucrează în trupul vostru muritor ca să vă învieze din nou. Vedeți? El a înviat din morți un bărbat care fusese

mort de patru zile și „*mirosea greu*”, ca să dovedească Cine era cu adevărat: „*Eu sunt învierea și Viața.*” Cine poate spune aceasta în afară de Dumnezeu? Vedeți? „*EU sunt învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.*” (Ioan 11.25). Credeți aceasta? El l-a înviat pe omul acela pentru a dovedi că Cuvântul Său este Adevărat.

Observați, El era Cuvântul. Evrei 4.12: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii.*” (Evrei 4.12). Este corect? „Un descoperitor.” Ce a făcut El pentru a dovedi că era Cuvântul? Atunci când Petru a venit pentru prima dată să-L asculte, El S-a întors spre el și i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*” (Ioan 1.42). Petru nu era decât un pescar obișnuit, neînvățat, fără educație sau vreo diplomă. Biblia spune că el era necărturar și neînvățat, dar a devenit episcopul bisericii din Ierusalim. De ce? Când L-a auzit pe Isus că-i spune care este numele lui și al tatălui său, a știut că era Cuvântul, pentru că Biblia spune că „*Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un profet ca mine.*” (Deuteronom 18.15-18), iar Mesia trebuia să fie un profet. De la Maleahi până la Mesia, trecuseră patru sute de ani în care nu avuseseră nici măcar un profet, dar iată că acum stătea în fața lor un Bărbat care confirma Cuvântul. El i-a spus acestui bărbat care era hotărât mai dinainte pentru Viață: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona; de acum înainte te vei chema Chifa.*” Gândiți-vă la aceasta! Cui i-a dovedit El Cuvântul? De ce nu L-a dovedit înaintea lui Caiafa? Pentru că El era Dumnezeu și știa că acest Caiafa nu-L va crede, dar Simon era rânduit pentru Viață și L-a cunoscut chiar atunci. Așa este.

Câteva zile mai târziu, înaintea Lui a stat un alt bărbat care fusese adus de prietenul său de dincolo de munte, de la vreo cincisprezece mile, ca să-L asculte pe El. Ei au venit în locul unde se afla Isus, iar El l-a privit pe acel bărbat. El era Dumnezeu și avea discernământul. Aceasta arăta că Cuvântul Lui este Adevărul. Poate cineva a zis: „Bărbatul acela este Cuvântul!”, dar preoții au răspuns: „Nonsens! Tipul acela nu este Cuvântul!”

Altceva a zis: „Voi știți ce spune Scriptura: „Domnul Dumnezeuul nostru va ridica un profet ca Moise.” Acesta este El. Ascultați de El!”

Isus i-a zis: „Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug!”

„Rabi, de unde mă cunoști?”

„Te-am văzut mai înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.” El a știut cine îl va crede.

Natanael l-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel. Tu ești Cuvântul.” Isus a dovedit prin Cuvânt că El era Cuvântul.

Priviți micuța femeie de la fântână. Ea îl aștepta pe Mesia și nu avea nimic a face cu gloatele lor mari, cu denomițiile și așa mai departe, din timpul acela, ci aștepta Cuvântul. Apoi, când s-a întâlnit cu acest Om obișnuit care i-a zis: „Femeie, dă-Mi să beau!”, și-a zis:

„Un moment! Probabil încearcă să-și permită cu mine.” Poate că în inima ei s-a gândit la ceva rău, pentru că era o femeie cu renume rău, dar a zis: „Cum, Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteană? Noi avem segregatie aici. Nu se obișnuiește, nu este corect ca Tu să-mi ceri așa ceva!” Vedeți?

Atunci El i-a zis: „Femeie, dacă ai fi știut cu Cine vorbești, tu Mi-ai fi cerut să bei.”

„Tu să-mi dai de băut? Nu văd o găleată sau o frânghie. Cum îmi vei da apă din această fântână?”

„Nu despre fântâna acesta vorbesc.” Vedeți?

Poate ea s-a gândit: „Acesta este un Om ciudat!”, după care a coborât găleata

pentru a scoate apă. El a zis însă: „Apa pe care o dau Eu, se va preface într-un izvor de apă, care va țâșni în Viața veșnică.”

„Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta?”

El era Dumnezeuul lui Iacov, deși arăta ca un Om obișnuit. În exterior nu se vedea mare lucru, de aceea a zis ea: „Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care a săpat fântâna aceasta și a băut din ea, el însuși și animalele lui? Ei bine, noi suntem binecuvântați să bem din fântâna aceasta săpată de acel profet.” Femeia l-a mai zis: „Noi ne închinăm pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.”

Dar El a răspuns: „Femeie, salvarea vine de la evrei, noi știm despre ce vorbim. „Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem.” Vedeți, un evreu trebuie să cunoască Cuvântul. Vedeți, El o observa. De ce? Ce va face El? Va dovedi Cuvântul Său. Fiți atenți cum i-a dovedit Cuvântul Său.

„Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău!”, i-a zis femeii.

„N-am bărbat”, a răspuns ea.

„Aici ai spus adevărul, căci cinci bărbați ai avut și cel cu care ești acum nu este bărbatul tău.” Vedeți? S-a întâmplat ceva; ceva a venit la Viață. Dacă ea nu ar fi fost de la început acolo, dacă nu ar fi avut o reprezentare din alegerea dinainte, nu s-ar fi prins niciodată.

Acolo au stat și preoții și au zis: „Bărbatul acesta este Beelzebul!” Vedeți, ei erau fără reprezentare.

„Tu ai fost întotdeauna acolo”, ai avut Viața veșnică. Vedeți, voi aveți Viața veșnică și există o singură formă de Viață veșnică; Acela este Dumnezeu. Voi ați fost atributul Lui, El s-a gândit la voi și v-a cunoscut înainte de întemeierea lumii, în gândirea Lui. Vedeți?

Deși femeia era într-o stare păcătoasă, iar preotul era un teolog învățat în Cuvânt, el nu avea reprezentare în cer. El nu era în gândirea lui Dumnezeu, dar femeia era și ea a zis: „Doamne, văd că ești profet.” Mai mult nici nu trebuia să spună: „Doamne, eu cred că ești profet. Știu că are să vină Mesia. El este Cuvântul, iar atunci când va veni, El va cunoaște secretele inimii. El va face exact ceea ce faci Tu. Ești cumva unul dintre profeții Lui, un premergător sau ceva?” „Eu sunt El”, a răspuns El.

Ce a făcut El? Își dovedea Cuvântul, Își dovedea poziția, dovedea ceea ce era El. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Și Dumnezeu este Cuvântul. Bine. El a potolit vânturile și valurile, ca să dovedească profeția lui Isaia: „El se va numi „Dumnezeu puternic, Tatăl veșnic.” Vedeți? El, acest Fiu născut din fecioară, a înmulțit pâinea și peștii. De ce a făcut aceasta? Ca să dovedească Cuvântul. Toată Scriptura trebuia împlinită. El a dovedit că era IaHVeH manifestat. El a fost începutul creației lui Dumnezeu. Dumnezeu în creație, Dumnezeu cu o părticică din creație aici, pentru că Dumnezeu trăia în El Însuși, El era începutul creației lui Dumnezeu. „Din El se nasc mulți fii.” Notați: De asemenea, El a înmulțit peștii. El este Cuvântul și dovada Cuvântului.

Acum fiți atenți, în timp ce ne apropiem de încheiere. Într-o zi, El a intrat în casa lui Iair, care era un credincios de graniță, deoarece dorea să-L creadă pe Isus, dar nu era dispus să se lase de biserica lui, fiindcă știa că ei au spus: „Oricine crede în El, va fi dat afară din biserică!” Acum fiți foarte atenți! Eu cred că Isus a știut ce se va întâmpla încă de când a traversat marea, deoarece El cunoștea toate lucrurile. Astfel, când a trecut marea, s-a oprit acolo jos și atunci a venit la El acest preot. Fiica lui era foarte bolnavă, părăsită de medici și aproape de moarte, iar el l-a zis: „Zace pe moarte.” Venise momentul hotărât pentru acțiune.

Poate că momentul acesta a venit și pentru voi în această dimineață, a venit timpul să acționați. Vedeți? Poate sunteți grav bolnavi, sau poate sunteți convinși că sunteți greșiți. Dumnezeu vă pune sub presiune, fiindcă a sosit timpul pentru acțiune.

Astfel, Iair a venit și a căzut la picioarele lui Isus în public, fără să-i pese ce vor spune ceilalți. Ce pas pentru un cărturar! Să cadă în genunchi în fața Unuia despre care se spunea că nu s-ar fi dus niciodată la vreo școală. Un bărbat care posedă toată teologia, a venit la un Bărbat care era considerat un trădător, un sălbatic, un nebun, Unul care Și-a ieșit din minți, care nu era în toate mințile.

Scuzați expresia, dar fiecare s-a gândit că El era un aiurit, cum am spune noi astăzi. Așa cum am predicat zilele trecute despre piuliță și șurub. Vedeți, aceasta era El pentru public, doar un obișnuit de fiecare zi... „Hei, Ți-ai ieșit din minți! Ești nebun! Ești dus!” Și iată că la Omul acesta despre care se credea că și-a pierdut mințile, vine unul care avea toate școlile. El a fost obligat s-o facă.

Vedeți, uneori un șoc vă trezește. Știu că vă înțeapă puțin, dar vă face bine.

Isus s-a îndreptat spre camera în care se afla acea fiică decedată de câteva ore. Probabil era pusă într-un sicriu și înconjurată de oameni și flori, iar în curând urmau s-o îmbălsămeze.

Oh, îmi imaginez că micul Iair era un păstoraș bun și că fiecare l-a iubit! Eu pot dovedi aceasta, deoarece în inima lui l-a crezut pe Isus, dar îi era greu să ia o decizie fiindcă și-ar fi pierdut slujba. Îi era greu să se decidă pentru El din pricina prestigiului de care se bucura printre oameni. Desigur, toți ar fi spus: „Ați auzit că Iair a devenit un fanatic? S-a dus și el cu prorocul acela fals, Isus din Nazaret!”

Noi nu credem aceasta, sună ca o hulă, dar așa se gândeau atunci. Vedeți, iar astăzi se întâmplă la fel, este același lucru!

Observați. El s-a dus acolo. I-a fost greu, dar a venit timpul când a fost obligat s-o facă. Astfel, s-a dus la Isus, s-a aruncat la picioarele Lui înaintea tuturor și a zis: „Stăpâne! Stăpâne!” Știți ce este aceasta? Conducere, stăpânire. Acesta este adevărul.

Mulți vor ca Isus să fie Salvatorul lor, dar nu Domnul lor. Vedeți, „Domn” înseamnă „Stăpân”. Da. Voi ziceți: „Isuse, salvează-mă, dar lasă-mă să-mi văd de treabă. Tu nu trebuie să Te amesteci în treburile mele, dar poți fi Salvatorul și Domnul meu.” Dar El vrea să fie Domnul vostru, apoi este Salvator.

Dar acum, el a zis: „Doamne, Salvatorul!” Vedeți? Fetita mea, singurul meu copil, care are doisprezece ani, a fost abandonată de doctori.” Fără îndoială, preotul a continuat: „Toți au spus despre Tine că ești un fanatic, dar eu Te cred, Doamne, și știu că Tu ai darul deosebirii. Singurul lucru pe care vreau să-L faci, este să vii să-ți pui mâinile peste ea, apoi să-mi spui ce trebuie să fac, și voi face.” Oh, acum ajungeți undeva! Atunci El a zis: „Voi merge!” Și a pornit înainte.

Câteva ore mai târziu, a venit cineva cu cenușă presărată pe cap, cum era obiceiul atunci, și a zis: „*Nu mai insista pe lângă Rabi, fiindcă fiica ta este deja moartă.*”

Oh, inimioara lui! Isus S-a întors în jur și a privit spre Iair care a zis: „Oh! Oh! Oh!”, apoi a spus: „Nu ți-am spus?” El i-a promis lui Iair, iar acum trebuia să-și împlinească promisiunea. Amin. „Ți-am spus să crezi și vei vedea slava lui Dumnezeu!” El știa foarte bine ce face, fiindcă a spus: „*Eu nu fac nimic, decât ce Îmi arată Tatăl.*” Lui I se arătase ce se va întâmpla.

Astfel, când a intrat în casă, a stat lângă ființa aceea rece și țeapănă care zăcea acolo după ce fusese bolnavă câteva săptămâni. Trupușorul ei nu a mai primit hrana, a făcut febră și a murit, iar ei au pregătit-o ca s-o pună în mormânt. Isus a ajuns acolo și fiecare spunea: „Oh, Iair, fetita ta a murit! Oh, părinte Iair, ne pare rău pentru tine!”

Dar Isus a spus: „Oh, liniștiți-vă, fiindcă faceți prea multă gălăgie! De ce faceți atâta gălăgie?” Vedeți? „Atâta gălăgie... voi strigați și urlați, dar fetița nu a murit. Ea a adormit. Șșttt!”

Ce au făcut ei? Când L-au auzit spunând că fetița nu este moartă, ei au râs de El și L-au batjocorit. Cu alte cuvinte, L-au huiduit. „Huuu! Ești un profet fals, un înșelător, pentru că fata este moartă! Doctorul a confirmat aceasta, iar noi am îmbălsămat-o și am pus-o în cameră, așa că zace acolo moartă. Ha, ha, ha! Iair, tu ai vorbit despre El, acum ce zici?”

Știți ce a făcut Isus? A spus: „Ieșiți toți afară de aici!” El nu putea face nimic în mijlocul unei asemenea necredințe. Apoi i-a zis lui Iair: „*Dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu!*” Vedeți? Acesta este Cuvântul Lui și El trebuie să-L dovedească. În ordine.

Când a intrat în casă, toți plângeau, dar El a spus: „Fetița doarme.” Aceasta era contrar științei, era contrar simțurilor, fiindcă fetița era moartă și îmbălsămată.

Imediat ce murea cineva, ei îl îmbălsămau, turnau acele miresme pe el, îl înfășurau în pânză și îl pregăteau să fie dus. Vedeți, îi îngropau imediat, uneori fără să-i anunțe pe oameni. Așa s-a întâmplat cu Anania și Safira. Abia fusese îngropat Anania, și au dus-o și pe Safira. Amândoi au fost duși afară și îngropați. Vedeți, imediat după ce mor, se toarnă acele miresme pe ei și-i duc la mormânt.

Astfel, fetița era pregătită pentru înmormântare, dar ei voiau să-l aștepte pe tatăl ei ca s-o vadă înainte s-o ducă. Când a intrat El, a zis: „Fetița a ațipit”, deși era în starea aceea. Atunci ei au zis: „Aici putem vedea clar că este nebun.”

Dar ce a făcut El? A spus deja că doarme, iar acum trebuia să-și confirme Cuvântul. Însă nu putea să facă aceasta în fața aceluși grup, de aceea a zis: „Scoate-i afară!” Apoi, a privit la Iair și i-a spus: „*Mai crezi?*” „*Da, Doamne!*”

„Veniți cu mine: tu, soția ta, Petru, Iacov și Ioan!” Au intrat în cameră, au închis ușa, iar El a spus: *„Talita cumi!”*, adică *„Fiică, trezește-te!”* Astfel, El și-a confirmat Cuvântul că ea era numai adormită. Este adevărat? Aici, El a dovedit că Cuvântul Lui era corect. Cu toată necredința lor, El a dovedit că Cuvântul era corect, prin faptul că a făcut-o să se ridice, deoarece a spus că fetița doarme. Ea a dormit.

Într-o zi, El va face la fel cu fiecare credincios adevărat, pentru că a promis aceasta în Cuvântul Său. *„Dumnezeu îi va aduce la El, pe toți cei care sunt în Hristos.”* Vedeți, pe *„cei ce sunt în Hristos.”*

Ce a făcut această fiică evreică? Am început să ocolesc această Scriptură, dar voi spune. Știu că este cam târziu, dar vom chema rândul de rugăciune în câteva minute. *„Omul nu va trăi numai cu pâine.”* Vedeți? Lăsați-mă să merg mai adânc și să vă arăt. De ce a înviat-o Isus pe această copilă? El știa că ea nu era moartă. Vedeți? Alegerea mai dinainte. Și la fel s-a întâmplat cu Lazăr. Poate, în ziua aceea au murit multe fetițe, dar El nu a spus nici un cuvânt despre ele. Dar știa că aceasta avea Viață veșnică. El nu le-a trezit pe celelalte, ci doar pe ea.

Priviți! Când a venit din Ierihon, ei au zis: *„Iată că tipul acela este aici!”* Și fără îndoială, i-au spus: *„Tu înviezi morții? Spui că îi înviezi? Noi avem un cimitir plin cu morți! Înviază-i pe aceștia!”* Dar El nici nu i-a luat în seamă, deoarece știa că El este Cuvântul.

Observați, ea era numai adormită. El știa că tatăl ei îl va căuta și știa că acea fată evreică era numai adormită. Vedeți, cei drepti nu mor. Isus a venit să-i răscumpere pe cei drepti, iar cuvântul „a răscumpăra”, înseamnă „a fi aduși înapoi unde au fost odată.” Vedeți? El nu putea să-i răscumpere pe necredincioși, indiferent cât de învățați sau câte diplome de doctori aveau. El nu a putut să-i răscumpere pentru că ei nu sunt de răscumpărat și trebuie să meargă la destinația lor. Dar, prin cunoștința Lui mai dinainte, El știa că Lazăr va ieși din mormânt; de asemenea, știa că această fetiță are Viață veșnică. Ea nu era moartă, ci doar adormită. Când lucrarea noastră pe pământ este încheiată, dacă nu trăim până la Venirea Lui, noi nu putem muri, ci suntem numai adormiți. El a dovedit aceasta și

o va dovedi din nou. „Chiar dacă viermii pielii vor mânca trupul meu, totuși mă voi trezi în chipul făcut după asemănarea Lui.”

El Își dovedește toate Cuvintele Sale. Gândiți-vă numai: „Toate cuvintele Sale!”, iar voi ați fost Cuvântul Lui. Acesta este motivul pentru care sunteți trimiși aici: ca să vă ocupați locul în viață. Cred că ați înțeles. Vedeți, El este Cuvântul. Acum ați înțeles?

El a fost în picioare, în Luther; în coapse, în Wesley; în umeri, în penticostali. Înțelegeți ce vreau să spun? El este Capul, iar voi aveți o parte în ceea ce se ține împreună, în ceasul acesta în care trăim; nu partea picioarelor, nu partea coapselor, nu partea umerilor, ci partea gâtului. Este corect? Aceasta se leagă de Cap. Aceasta este partea din trup. Pe cei ce sunt adormiți în Isus, Dumnezeu îi va aduce cu El. Trâmbița lui Dumnezeu va suna, și mai întâi vor învia cei morți în Hristos. Este corect? Vedeți, voi deveniți o parte din Cuvântul acela, deveniți o parte din El. Voi Îi luați Numele să-l recunoașteți, sunteți puși acolo, botezați în Numele Lui, în Trupul Lui: *„Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup,”* aici înăuntru, exact în aceeași poziție, pentru că El nu Își schimbă niciodată Planul.

Câți din voi cred că Biserica primară era în El? Cine crede aceasta? Cum au fost botezați ei? Desigur. El este Dumnezeu cel neschimbător, iar noi am dovedit aceasta. Am putea sta aici până la miezul nopții ca să dovedim acest lucru și să mergem încă înainte și înainte. Vedeți, neschimbător! Voi sunteți în El și parte din El, deoarece ați fost o parte din gândirea Lui. El v-a chemat înainte de întemeierea lumii!

Biblia spune că fiara de pe pământ... Acesta este anticristul denominațional care a venit pe pământ, formând fiara la Roma, care era prima denominațiune. Acest Consiliu Internațional al Bisericilor formează chipul fiarei, exact cum am spus-o în carte zilele trecute. Biblia spune că *„Toți aceia ale căror nume nu au fost scrise în Cartea Vieții Mielului”* (când, la trezire?) *„junghiat înainte de întemeierea lumii”* (numele vostru era pus acolo), *vor fi înșelați de acest antihrist.”* Matei 24.24 spune

că în zilele din urmă, Antihristul va fi atât de apropiat de Adevăr, încât dacă ar fi cu putință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Dumnezeu v-a ales înainte de întemeierea lumii, iar Cuvântul spune că numai cei al căror nume nu a fost scris în Cartea Vieții Mielului, vor fi înșelați.

Daniel a vorbit despre un timp în care cei înțelepți din popor îi vor atenționa pe mulți. Despre aceasta ar mai fi mult de vorbit, dar ceasul merge prea repede pentru mine. Acum fiți atenți! Cuvântul spune: *„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”*(Romani 8.30). Călătoria voastră este terminată. Voi vă trăiți partea voastră. Harul este ceea ce a făcut Dumnezeu pentru voi, iar faptele sunt ceea ce faceți ca recunoștință. El, Fiul născut din fecioară, a dovedit că știe toate lucrurile dinainte. El știa unde sunt peștii în mare și știa unde se afla Petru și ceilalți ucenici care nu pescuiseră nimic, iar Cuvântul Său a fost confirmat întocmai. Este adevărat? Sigur că da. El cunoștea toate lucrurile.

Apoi, când S-a pregătit să-și plătească taxele, El a arătat că posedă toate lucrurile. El știa unde este un pește care avea suficiente monede în gură, ca să plătească pentru... Cineva a scăpat-o, peștele a înghițit-o, iar Isus i-a zis lui Petru: *„...du-te la mare, aruncă undița, și trage afară peștele care va veni întâi; deschide-i gura, și vei găsi în ea o monedă pe care ia-o și dă-le-o lor, pentru Mine și pentru tine.”*(Matei 17.27). Oh, da!

Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar El avea Cuvântul, El era Cuvântul, și-L dovedea. El a dovedit aceasta, pentru că Dumnezeu Își confirmă întotdeauna Cuvântul. Același lucru Îl face acum și în fiecare generație.

În a treia zi, după moartea și îngroparea Lui, El a înviat din nou, ca să dovedească Cuvântul Său. A treia zi, înainte să intre în putrefacție, care începe după șaptezeci și două de ore, El a înviat. Nu a rămas trei zile complete, pentru că profetul spusese: *„Eu nu voi lăsa ca Sfântul Meu să vadă putrezirea și nu voi lăsa sufletul Lui în Locuința morților.”* El Și-a dovedit Cuvântul.

El a vindecat bolnavii, ologii, ca să dovedească Cuvântul spus de Isaia și de ceilalți profeti.

Apoi, în ziua de Rusalii a trimis Duhul Sfânt ca să dovedească Cuvântul Său. Dacă vreți să vedeți câteva din aceste Scripturi, citim în Ioel 2.28:

„În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna Duhul Meu peste robii și roabele Mele. Fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri, tinerii voștri vor avea vedenii”, și așa mai departe. El a dovedit aceasta prin revărsarea Duhului Său cel Sfânt. De asemenea, înainte de acest timp, El a spus în Luca 24.49, dacă vreți să notați: „Iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetatea Ierusalim până veți fi umpluți cu putere de sus.” (Luca 24.49). Aici o aveți! El a făcut-o, a trimis Duhul ca să continue să-și dovedească Cuvântul. A împlinit El acest Cuvânt? Bine. El a spus în Marcu 16: „Duceți-vă în toată lumea, și predicați Evanghelia la orice făptură.” (Marcu 16.15). Cât de departe? „În toată lumea.” La cine? „La orice făptură.” „Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.” (v. 16). „Și aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede.” În Ioan 14.12, El a spus: „Cine crede în Mine”, nu credinciosul prefăcut, ci „cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.” Pentru a face aceeași lucrare este nevoie de același Duh care era în El. De ce? Pentru că Duhul a venit să manifeste Cuvântul viitor al făgăduinței. Vedeți? El S-a îngrijit de toate, fiindcă știa că se vor întâmpla toate aceste lucruri.

Acum, după o mie nouă sute de ani, când Epocile bisericilor au trecut, și la fel lucrurile pe care le-a profetizat despre Luther, Wesley, noi am trecut prin acestea și le-am văzut desenate; am desenat și luna, iar Domnul a venit jos și a desenat-o pe perete pentru noi, dovedind El Însuși că este corect. După o mie nouă sute de ani, noi suntem la sfârșitul epocii Laodicea, iar în Luca 17.30, El a promis că același Fiul omului va fi descoperit pe pământ în zilele care sunt ca zilele Sodomei. A făcut aceasta? S-a împlinit? Este imposibil... Amintiți-vă că El a venit în trei Nume: Fiul omului, Profetul; Fiul lui Dumnezeu, Duhul; Fiul lui David, pentru Mileniu. Conform propriului Său Cuvânt, El voia să Se descopere ca Fiul omului. Nu ca Fiul lui Dumnezeu, ci ca Fiul omului.

El se va descoperi într-un fel diferit. Ce face aceasta? Maleahi 4. Corect. Vedeți, Fiul omului Se va descoperi El Însuși, dar nu în marile denominațiuni și lucruri, cum am avut prin epoci, ci El Se va manifesta din nou pe Sine Însuși ca Fiu al omului, ca să confirme Maleahi 4: „În ziua aceea, Eu îl trimit pe profetul Ilie, și el va întoarce inimile copiilor înapoi la credința părinților apostoli, afară din tot denominaționalismul acesta, ca să vină înapoi la Cuvântul original,” să traseze din nou Pomul Mireasă pe care L-a promis. „În timpul serii va fi Lumină,” nu prin ziua cețoasă, ci va fi lumină; va fi o zi care nu se va putea numi nici zi nici noapte. Vedeți, ea formează Trupul. Dar același Cap care a fost aici în Est, este acum din nou în Vest.

„Va fi Lumină în timpul serii.” Oh, vai, simt că aș cânta o cântare!

Va fi Lumină pe la timpul serii,

Calea spre glorie cu siguranță o vei afla;

În calea apei, este Lumină astăzi,

Îngropat în Numele Lui scump.

Tineri și bătrâni, pocăiți-vă de toate păcatele voastre,

Apoi Duhul Sfânt cu siguranță va intra;

Luminile serii au venit,

Este cunoscută și este un fapt căci Dumnezeu și Hristos sunt Unul.

Fiul omului Se descoperă pe Sine în aceeași putere ca atunci. Nu jos prin epoca bisericii, prin neprihănire, sfințire și toate aceste lucruri de aici, ci Fiul omului Însuși. Cine este Fiul omului? Cuvântul, iar Cuvântul este mai ascuțit decât o sabie cu două tășuri care pătrunde și deosebește gândurile inimii. Ce are El de făcut? El trebuie să dovedească Cuvântul acela. Ce va face El?

Observați. Când o vedem întâmplându-se, priviți la Ea în aceeași formă cum era El aici la început, Stâlpul de Foc. Vai! Dovedind că El este Evrei 13.8: „*Isus Hristos este Același ieri, astăzi, și în veci.*” Ce era aceasta? Isus Hristos, același ieri, era Hristos cu Moise în pustie. Câți știu că Biblia a spus aceasta? „Astăzi” se referă la timpul în care vorbea Pavel, în timpul Noului Testament. Credeți aceasta? Apoi Fiul omului, Același Hristos în zilele din urmă.

Observați ce spune Ioan 14.12: „*...va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” Ce face El? toate aceste alte Scripturi. Ce face El? Acum El este aici ca să dovedească (nu epoca lui Luther, nu epoca lui Wesley, nu epoca pentecostală, nu epoca baptistă, nu epoca prezbiteriană. Noi am trecut prin toate aceste teme și am dovedit totul cu Biblia și cu Istoria. Unde am ajuns acum? În epoca Fiului omului care Se descoperă pentru a aduce toate aceste lucruri la viață și să împlinească Cuvântul Său, pentru că nimic nu poate rămâne neîmplinit. Totul este dovedit științific, iar ei trebuie să admită că este adevărat.

Gândiți-vă că nu este confirmat numai între noi, ci prin știință. Ei trebuie să admită că Ea este corectă. Dr. George J. Lacy, șeful FBI pentru „Amprente digitale și documente”, a spus: „Lumina a lovit lentila!” El a mai spus: „Domnule Branham, eu însumi am numit-o la început psihologie, însă lentila nu poate fi influențată de psihologie. Lumina a trebuit să fie acolo.”

Ce este aceasta? O mărturie, deoarece cu mulți ani în urmă, Stâlpul de Foc s-a arătat în coroana pomului și o Voce mi-a vorbit din vârtejul de vânt și mi-a spus: „Să nu fumezi și să nu bei niciodată, pentru că atunci când vei fi matur este pregătită o lucrare pentru tine!”

Oamenii ziceau: „Băiatul acesta și-a pierdut mințile!”, iar mama a vrut să cheme medicul pentru că eram foarte nervos.

Dar ce era aceasta? Mai târziu, El S-a coborât la râul Ohio și a spus: „*Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul să pregătească un popor pentru Cuvânt, ca să se manifeste, tot așa va fi Mesajul tău.*”

Doctorul Davis și ceilalți au spus că mi-am pierdut mințile și au vrut să mă dea afară din biserică, pentru că nu am fost de acord cu femeile predicatori și cu toate aceste lucruri care nu sunt biblice. El mi-a spus: „Zici că vei predica și vei cauza o trezire care va cuprinde lumea?”

„Nu eu zic, ci El a spus aceasta”, am răspuns eu.

„Billy, tu ai avut un coșmar!”

„Renunț la carnetul meu chiar acum. Din clipa aceasta nu mai sunt dintre voi.”

Eu cred ce a spus Domnul și El a dovedit că este Adevărul. El Și-a dovedit Cuvântul prin Cuvânt, pentru că El este Cuvântul. Vedeți? Și ce face Cuvântul? Cuvântul cunoaște și descoperă tainele inimii. Este corect? Bine, o dovedește în Evrei 13.8.

În zilele din urmă, El va avea o Biserică-Mireasă pregătită. „Cum va face aceasta, frate Branham?” Nu știu, dar El a promis aceasta și o va dovedi. Una chemată afară din toate celelalte. Așa este. Aceasta este pasărea pestriță stropită cu Sângele Lui. Vedeți? Chemată afară și tot restul turmei este împotriva Ei. Ea este disprețuită și respinsă.

Ce era pasărea pestriță? Ei au luat două păsări, una a fost junghiată, iar peste

perechea ei a fost turnat sângele celei ucise, pentru curățirea de lepră. Sângele strigă: „*Sfânt, sfânt, sfânt pentru Domnul!*” Acela este Perechea noastră, Isus Hristos, care a fost junghiat, iar Sângele Lui este peste noi și strigă: „*Sfânt, sfânt, sfânt, pentru Domnul.*” Și celelalte păsări... Sunt atât de bucuroși pentru că numele meu este scris în Carte! Dar nu aici pe pământ, ci acolo sus; nu o piele de capră, ci o piele de miel. Corect.

Va fi o înviere a celor morți. El o va confirma. Este corect. El o va dovedi. Va fi o Răpire a Bisericii. „Cum va fi aceea?” Nu știu, dar El o va dovedi. Cuvântul Lui este adevărat. Va fi un Mileniu. El o va dovedi, Acela este Cuvântul Lui. Vor fi ceruri noi și un pământ nou. El o va dovedi, deoarece așa a spus Cuvântul Lui. Dar acolo vor fi numai cei dreți. El va dovedi aceasta. Este corect. Cei care au fost făcuți parte din acest Cuvânt (vedeți, vor fi partea lor și poziția lor în acest Cuvânt pentru epoca lor) vor fi singurii care vor fi acolo. Aceasta este exact ceea ce este, El este Cuvântul. Ce este femeia? Chipul bărbatului. Dar Biserica? Chipul Cuvântului. Vedeți, este exact. Vedeți? Astfel, ea va fi acolo. Numai adevărații credincioși în Cuvântul Lui îl cunosc și-L pot crede, iar Dumnezeu îi ajută să dovedească faptul că este corect, că este adevărat.

Acum îl credeți? Îl credeți? Dacă da, ridicați-vă prin credință și atingeți-I haina, pentru că El trece pe această cale. El va dovedi că este Același ieri, azi și în veci, pentru că a spus: „*...Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*”(Matei 28.20).

Conform Evrei 4.15, „*El este Marele Preot care poate fi atins prin simțurile infirmităților noastre.*” Credeți aceasta? Întindeți-vă și atingeți-L pe Domnul, pentru că El este prezent întotdeauna: „*Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele...*” Priviți la epoci! „Cercetați toate lucrurile și țineți cu tărie de ceea ce este bun.”

Dacă aparțineți de o biserică ce nu crede că El este Același ieri, azi și în veci, Același în orice fel, ieșiți afară din ea! Cercetați totul! Noi mărturisim că El a înviat din morți, și nu eu spun aceasta, ci Cuvântul o face.

Noi spunem că El este înviat din morți. Nu eu am spus-o, ci Cuvântul spune aceasta aici. Ucenicii au mărturisit: „*El a înviat din morți!*” El spune că este Același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta? El a făgăduit că toate aceste lucruri se vor întâmpla în zilele din urmă, când Se va manifesta același Fiul al omului.

Amintiți-vă că nu Isus a fost Cel care a vorbit cu Avraam și a descoperit gândurile din mintea Sarei, pentru că în vremea aceea El nu era încă născut. Dar acolo era un Bărbat în carne umană și a fost numit de Avraam, „Elohim”, adică „Cel Atotputernic”, iar Isus a spus: „*Cum a fost în zilele Sodomei...*”

Fiți atenți, vă rog! „*Cum s-a întâmplat în zilele Sodomei, a doua se va întâmpla în zilele când Se va arăta Fiul omului.*” (Luca 17.28-30). Unde Se va descoperi? Nu ca o biserică, vedeți, nu în continuare; Mireasa este chemată, vedeți. „În ziua aceea se va descoperi Fiul omului.” De ce? Să atașeze Biserica de Cap, uniți, căsătoria Miresei. Chemarea Miresei va veni chiar prin aceasta, când Fiul omului va coborî și va veni în trup uman să-i unească pe cei doi împreună. Biserica trebuie să fie Cuvântul, pentru că El este Cuvântul, și cei doi se unesc împreună, dar ca să facă acesta este necesară manifestarea descoperirii Fiului omului. Nu un cler bisericesc. Înțelegeți ce vreau să spun? Este Fiul omului, Isus Hristos va veni în trup uman între noi, și Își va face Cuvântul atât de real încât va uni Biserica cu El ca unul, Mireasa, apoi ea va merge Acasă la Cina Nunții. Amin. Ea este deja unită, vedeți, iar noi mergem la Cina Nunții, nu la căsătorie. „... *va umple trupul vostru... însuși, din orice făptură, din oameni puternici, căci căsătoria Mielului a venit.*” Dar prin Răpire va merge la Cina Nunții. Când Cuvântul se unește aici cu persoana și cei doi devin una. Ce face Ea atunci? Îl manifestă din nou pe Fiul omului, nu teologii bisericii. Fiul omului! Cuvântul și Biserica devin una. Orice a făcut Fiul omului, care era Cuvântul, va face și Biserica.

Cum S-a legitimat El Însuși prin Epoci? Prin profeți, care puteau vorbi Cuvântul și au cunoscut gândurile lor. Așa s-a făcut El cunoscut. El a promis Epocilor bisericii, când „*nu a fost nici zi nici noapte*”, că în timpul serii, când va fi descoperit Fiul omului, va fi Lumină din nou. „*În timpul serii va fi Lumină.*” Vedeți? Ce face El? Își dovedește Cuvântul.

Acum priviți în urmă. A venit El prin fecioară așa cum a făgăduit? A venit El exact pe calea pe care a spus că va veni? Priviți astăzi. El Și-a dovedit Cuvântul indiferent câți atei, indiferenți și necredincioși sunt. El a venit oricum, dovedind Cuvântul Său. Noi am trecut prin Epocile Bisericii și am văzut cum s-au îndepărtat de El și ce s-a întâmplat din vremea lui Maleahi până la venirea lui Hristos. Toți profeții și lucrurile au încetat, și știți cum au ajuns ei, dar priviți ce fel de caracter a trimis El. Un om ca Ilie. Un bărbat care ura femeile imorale care se vopseau, foloseau pudre, machiaje și tot felul de lucruri. El a venit din pustie și a lovit în stânga și în dreapta, în clericii timpului său; nu a tras sforile cu niciunul dintre ei, și a zis: „Mesia este pe drum. Eu Îl cunosc când va veni și Îl voi prezenta. Amin. Să nu începeți să vă gândiți că aparțineți la aceasta sau la aceea!”

S-a ridicat la fel ca Ilie împlinind Cuvântul spus cu privire la el: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului cea mare și îngrozitoare. El va întoarce inima copiilor spre părinții lor.”* (Maleahi 4). Observați? El a întors credința părinților spre copii, a iudeilor. Puteți vedea făgăduința Scripturii pentru neamuri și cum s-au îndepărtat ei de ea? Priviți importanța dublă a acestei profeții. Totul este desăvârșit. Dumnezeu Își confirmă Cuvântul.

Să ne plecăm capetele pentru un moment. Dumnezeule drag, Tu L-ai adus din nou pe Domnul nostru Isus din morți, ca să-Ți confirmi Cuvântul, iar El este viu și astăzi dovedind adevărul Cuvântului Său: *„Iată, că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”* (Matei 28.20). El Își confirmă Cuvântul, dovedind că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* (Evrei 13.8). Dacă nu ar fi așa pentru veșnicie, unii dintre voi s-ar putea poticni. Doamne, eu nu m-am oprit să explic, dar „pentru totdeauna” este numai o perioadă de timp, deoarece atunci când se va încheia timpul, nu va mai exista „pentru totdeauna”, ci doar veșnicia. El este Același Dumnezeu care a fost cu Moise și în profeți. Apoi, la vremea hotărâtă, a venit El Însuși și S-a descoperit ca Dumnezeul-Profet, iar după o altă perioadă de timp, El vine din nou. *„Același ieri, azi și în veci.”*

Noi ne gândim la timpul lui Solomon, la acel mare mileniu a Evreilor. Nici o națiune nu îndrăznește să se ridice împotriva lor, fiindcă marele dar al lui Dumnezeu era profetul, care i-a făcut cunoscută împărătesei din Seba taina inimii ei. Nimic nu a

rămas ascuns. Dar epoca aceea mare anunța că va veni o altă Epocă mare.

Tată, noi știm că Tu făceai aceasta, nu Solomon. Tu ai fost și în Isus, pentru că așa este scris: „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.” (2Corinteni 5.19). El era începutul creației lui Dumnezeu. Trupul Lui era creația răscumpărată, însă pe parcursul epocilor, Biserica și-a pierdut dragostea dintâi. Dar acum, în aceste zile din urmă, Tu ai promis că vei chema o minoritate mică, Turma mică.

Tată, inimile noastre tresaltă; inima mea bate cu putere când mă gândesc că cuvintele Tale sunt adevărate. Niciunul nu poate greși. Lasă acești oameni să înțeleagă astăzi aceasta, lasă ca păcătosul să Te caute în această oră, înainte să se închidă ușa și să nu mai fie timp. Dacă Mireasa va ieși din cadență, dintr-un motiv sau altul, întoarce-o pe calea cea bună, așa cum mi-ai arătat în vedenia pe care mi-ai dat-o în urmă cu câteva săptămâni.

Tată, Te rog să-i binecuvântezi și să-i vindeci pe bolnavi, pentru că aici sunt batiste și haine sosite din diferite părți. Scriptura spune că ei au luat haine, batiste și șorțuri de pe trupul lui Pavel și le-au pus peste cei bolnavi, iar Dumnezeu i-a vindecat. Doamne, noi știm că nu suntem sfântul Pavel, însă mai știm că nu el era cel care a făcut acele lucruri, ci credința oamenilor care credeau că el era slujitorul Tău. Doamne, oamenii aceștia nu ar călători atât de departe dacă nu ar crede. Răsplătește credința lor, Dumnezeule, în timp ce ung aceste batiste. Pavel nu le-a uns, ci le-a atins de trupul său. Doamne, eu țin aceste batiste înaintea Ta. Știu că nimic bun nu locuiește în mine, dar sunt proprietatea Ta răscumpărată, de aceea Te rog, o, Dumnezeule, să răsplătești credința lor. Doresc ca fiecare dintre ei să fie vindecat pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Doamne, eu am vrut să vorbesc doar câteva minute, dar mesajul s-a prelungit foarte mult. Îngăduie ca toți bolnavii să fie vindecați. Lasă ca oamenii să vadă că ești aici și că nu am vorbit de la mine. Te rog să faci aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Încă vreo zece minute. Ai dat câteva numere? Billy a spus că a dat câteva. I-am spus s-o facă în dimineața aceasta, dar pentru că am intrat prin spate, nu am avut nici o posibilitate să-l întreb, pentru că mă gândeam la fratele Ben și la cei de acolo. Numărul de rugăciune „B”... de la unu la o sută? „B”. Ei bine, cred că voi începe cu „B1”. Bine are „B1”? Dacă puteți să vă ridicați sau să ridicați mâna. Bine. „B1”, doi, trei, patru, cinci, veniți pe aici.

Deci, am chemat de la unu la cinci, nu-i așa? Unu, doi, trei, patru, cinci. Cei care aveți numerele de la unu la cinci, ridicați mâna. Acolo este unu, doi, trei, patru. Îmi lipsește unu. Unu, doi, trei, patru, cinci, în B. Sunteți toți Unu, doi, trei, patru? Unu, doi, trei, patru? Unde este B5? Doamnă, du-te înapoi, în direcția aceea. Bine, și tu, domnule. Șase, șapte, opt, nouă, zece. Bine. Biletele de rugăciune B șase, șapte, opt, nouă, zece. Noi facem aceasta ca să nu avem încurcături. Șase, șapte, opt, nouă, zece. Domnule, tu ai un număr? Șapte? Bine, du-te pe acolo cu ei. Bine... Zece, unsprezece, doisprezece, treisprezece, patrusprezece, cincisprezece. Bine, șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, douăzeci. Bine, douăzeci, douăzeci și unu, douăzeci și doi, douăzeci și trei, douăzeci și patru, douăzeci și cinci. Ajută-l pe fratele. Ai ajuns, frate, căci ei au deschis o cale pentru tine.

Câte persoane de aici sunt pline de nădejde și absolut sigure că Dumnezeu îi poate vindeca pe cei bolnavi? Ridicați mâna. Credeți aceasta? Câți din cei prezenți știu că eu nu vă cunosc și nu vă cunosc nici bolile și problemele? Mă adresez celor străini, fiindcă în locul acesta sunt oameni veniți de pretutindeni. Lăsați-mă să vă dovedesc aceasta. Câți de aici știu că nu-i cunosc și nu știu nimic despre ei? Ridicați mâna. Voi ați făcut aceasta înaintea lui Dumnezeu. Eu nu vă cunosc, dar dacă totuși se întâmplă să fie cineva cunoscut, cu siguranță nu știu motivul pentru care a venit la rugăciune.

Fiți atenți! Isus a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” (Ioan 14.12). Credeți aceasta? Credeți că El Își va dovedi Cuvântul? Desigur. A spus El că la sfârșitul epocii Bisericii Se va descoperi El Însuși ca Fiu al omului? Câți știu aceasta? Iar lumea va fi în starea Sodomei și Gomorei. Credeți aceasta.

Billy, de ce nu-i lași să vină aici? Da, bine. În ordine.

La sfârșitul epocii, Se va descoperi El Însuși. Înțelegeți că mie mi-e imposibil să le spun acestor oameni care stau pentru prima dată în fața mea ceva despre problemele lor? Aici sunt oameni pe care nu i-am văzut niciodată, dar în Evrei 4.15 scrie că „*El este Marele Preot care acum poate fi atins de simțurile infirmităților noastre.*” Este adevărat? Și dacă El este Marele Preot, este și Evrei 13.8: „*Același ieri, astăzi, și în veci.*” Este adevărat? Cum poate să Se descopere El? Așa cum v-am spus, El vorbește întotdeauna prin profeții Săi. El trimite întotdeauna un mesaj înaintea judecății, pentru că nu-Și schimbă calea.

În grădina Eden, El a decis că va salva omul prin vărsarea sângelui celui Nevinovat, și nu a schimbat-o niciodată, deși noi încercăm s-o facem prin educație, prin turnuri Babel, prin orașe mari și orice altceva. Noi am încercat s-o schimbăm, dar nu se poate. Noi încercăm s-o schimbăm prin educarea lumii pentru El; încercăm s-o schimbăm prin denomițiuni, dar nu a mers niciodată pentru că există un singur loc în care omul poate avea părtășie cu Dumnezeu și acesta este sub Sânge. Denomițiunile vă despart, dar sub Sângele Lui sunteți la fel. El nu se schimbă niciodată.

Dacă El este Marele Preot neschimbător, Același ieri, azi și în veci, trebuie să-Și țină Cuvântul. Și aceasta, nu pentru că zicem noi, ci pentru că El a promis că o va face. Vedeți? Dacă o va face... Opriti-vă și gândiți-vă puțin la aceasta. Câți din rândul de rugăciune știți că nu vă cunosc și nu știu nimic despre problemele voastre? Ridicați mâna.

Cei aflați în adunare, priviți aici! Haina Lui. Adevărul este că nu este nevoie să veniți aici, ci doar să vă atingeți de poala hainei Lui. Spuneți simplu: „Doamne Isuse, eu cred în Tine!” Spuneți: „Cred că poți să-i descoperi fratelui Branham care este problema mea, și aceasta nu din pricina lui, pentru că și el este un om obișnuit.” Dacă răpirea vine în dimineața aceasta... Voi vă gândiți la Răpire. Dacă Răpirea vine în această dimineață, eu o spun în umilință, și totul ar depinde numai de diplomele noastre și de cine ar trebui să fim, atunci jumătate din voi ați merge

Înaintea mea. Așa este. Priviți la responsabilitatea care o am și la cât de neglijent am purtat-o. Eu sunt un slujitor nevrednic al lui Hristos, iar Dumnezeu știe că nu trăiesc necurat sau imoral, ci încerc să trăiesc cât pot de curat. Vedeți? Eu încerc să trăiesc corect, dar arăt ca și cum nu pot prinde lucrul ca să-i trec dincolo. Poate cineva cu o pregătire mai bună poate să prezinte totul mai bine oamenilor, dar cineva se va gândi că oricum nu Îl vor primi toți. Vedeți? Vedeți? Vedeți, El știe ce va face. Astfel, eu mă predau Lui și spun: „Doamne, sunt în mâinile Tale, fă ce vrei cu mine, fă așa cum vezi potrivit.” Acum, dacă Isus Hristos este Același ieri, astăzi și în veci...

Cred că o cunosc pe femeia aceasta, deși nu-mi amintesc cine este. O cunosc de undeva, cred că am mai văzut-o. Tu mă cunoști? Când i-am văzut fața, m-am gândit că o cunosc, dar nu pot spune cine este... Soțul ei lucrează în New Albany, la Seven-Eleven? Doamna Agan, așa este. Tu ai mai fost la biserică aici. Roy, doamna aceasta este sora femeii pe care am vizitat-o acum câteva zile în munți? Îmi amintesc că în timp ce călătoream încolo, Roy a amintit numele acestei surori. Domnul mă trimisese la ea și o vindecase pe loc. Mi-am amintit aceasta, dar nu știu ce este rău cu tine, nu am nici o idee. Tu știi aceasta. Dar Domnul Isus poate să-i spună ceva ce a făcut în trecut, sau dacă are probleme financiare, cu soțul sau cu copiii ei, dacă are copii. Eu nu știu care este problema ei. Poate copiii i-au apucat pe căi greșite și dorește să știe ceva. Nu știu și nici nu pot să-i spun, dar El știe totul. Vedeți?

Fiți atenți! Ceea ce voi spune acum nu am mai spus niciodată în vreo adunare dar acum mă simt călăuzit s-o fac. Ce este cuvântul? Un gând exprimat. Cum pot exprima eu gândul ei? Nu pot. Acela trebuie să fie gândul Lui, iar dacă este gândul Lui, va fi corect. Dacă nu este în gândul lui Dumnezeu, nu va fi corect, iar ea va ști aceasta, și la fel voi. Vedeți, nu există cale în jurul ei. Ori este Dumnezeu, ori nu este de la Dumnezeu. Harul Lui este suficient.

Câți din voi vor crede? Ei bine, poate că mulți nu ați mai fost niciodată într-o adunare, dar veți crede dacă Dumnezeu o va face? Rugați-vă și voi, cei de afară, care nu veți fi în rândul de rugăciune. Rugați-vă cu toții, indiferent unde vă aflați.

Doamne Isuse, am folosit mult timp, dar este serviciul Tău, Doamne. Eu am făcut tot ce am putut, dar Tu ești Dumnezeu și restul este în mâinile Tale, Tată. Fă cunoscut că Tu ești Dumnezeu și Cuvântul Tău este Adevărul. Dovedește Cuvântul Tău, Doamne, în aceste zile din urmă când Se descoperă Fiul omului. Cum S-a făcut El Însuși cunoscut? El era Cuvântul. Ce este Cuvântul? Un descoperitor al gândurilor și intențiilor inimii. Astfel, El le-a spus lui Petru, Filip, Natanael, femeii de la fântână și celorlalți, ceva din viața lor, iar în ce-o privește pe fetița din tema noastră, El știa că ea era adormită, nu moartă. Dumnezeule, Te rog să folosești astăzi corturile noastre smerite, ale acestei locuințe pământești, ca să Te poți face cunoscut, prin Numele lui Isus Hristos. Amin.

Voi știți că eu nu pot vindeca. Voi întrebați: „Ce este un dar, frate Branham, ceva ce iei tu?” Nu! Este ceva ca tu să știi cum să te dai la o parte din cale. Vedeți? Câtă vreme ești acolo tu, nu se va întâmpla nimic. William Branham este cel mai mare dușman al meu, dar când îl dau afară din cale, vedeți,, Isus Hristos poate folosi de acest trup. Vedeți?

Aici este o doamnă care stă cu brațul pe scaun. Dacă Isus ar fi aici, ar merge la ea, să-și pună mâinile peste ea și brațul ei ar fi vindecat. În privința aceasta nu există nici o îndoială. Vedeți, noi suntem oameni cu mâini murdare, dar mâinile Lui sunt sfinte. Dumnezeu a confirmat aceasta, pentru că El era Cuvântul. Credeți aceasta? Desigur. El nu avea îndoieli. Dacă ar fi aici, ar pune mâinile peste ea și ar spune: „Fiică, fii sănătoasă!” Dar El ne-a dat nouă însărcinarea să facem aceasta și a făcut-o clar.

Cum ar fi dacă El mi-ar da o vedenie, astfel încât să-i spun acestei femei ce are de făcut? Eu cred că dacă-mi pun mâinile peste ea, ea se va face sănătoasă. Credeți aceasta? Dar dacă El nu-mi dă nici o vedenie? Ce realizează o vedenie? Vedenia îmi dă credința, pentru că credința pune în mișcare puterea invizibilă a lui Dumnezeu. Vedeți? Dacă cineva moare în clipa aceasta, voi nu v-ați vedea plecarea din trup. Toate facultățile voastre mintale și tot ce sunteți vor pleca, dar voi nu o veți vedea plecând. Vedeți? El este puterea care mă face să trăiesc, să lucrez, este aceeași putere care poate motiva acest trup să o părăsească și nu o va vedea plecând. Este o putere nevăzută. Așa este credința! Nu pierdeți aceasta.

Credința! Și Isus a zis: „Ei își vor pune mâinile peste bolnavi.”

Dacă aș avea o vedenie și mi-aș pune mâinile peste femeia aceasta, aș crede că se va face bine pentru că am văzut vedenia. Credința mea s-ar baza pe acea vedenie, dar cum stăm cu Cuvântul? Vă veți pune mâinile peste ea cu aceeași credință. Vedenia vine numai ca să pună în acțiune credința mea și credința voastră. Dar dacă nu este nici o vedenie, dar credeți, ea va lucra la fel. Unii oameni posedă o credință mare, dar sunt și oameni care nu o au. Ei văd vedenii pentru ca credința lor să fie întărită. Vedeți? Vor fi aceleași mâini murdare, va fi aceeași persoană, dar își pune mâinile peste ea.

Fie ca Duhul Sfânt să confirme Prezența Lui, să confirme Cuvântul Lui promis. Am uitat cum te numești. Cum te cheamă? Agan. El ar fi putut să-mi descopere aceasta, dar eu am spus de la început că te cunosc de undeva. Doamnă Agan, vino puțin mai aproape. Aici sunt oameni care stau în rugăciune. Ca slujitor al lui Hristos, am predicat Cuvântul despre care cred că este Adevărul. Tu crezi aceasta? („Da”). Tu crezi. Dacă ai nevoie de ceva, nu-ți pot da, pentru că nu am; poate câțiva bani sau ceva, sau pot vorbi cu soțul tău, cu copiii sau cu cei dragi, dar dacă ai nevoie de vindecare, eu nu ți-o pot da pentru că este deja plătită. Prin acest dar aș putea să te ajut să-ți dai seama dacă ai credință că totul a fost plătit prin singurul Fiu al lui Dumnezeu, în care îți poți pune încrederea și credința. El este aici. Vedeți? Așa este. Cel ce a plătit totul este aici.

Tu mă cunoști ca predicator și frate, iar eu te cunosc ca soră, în timp ce pe El îl cunoaștem ca Dumnezeu. Dacă El, Cel nevăzut, Se face cunoscut printr-un dar, în timp ce eu mă dau la o parte ca să poată vorbi prin mine, atunci Dumnezeu nu mă vede pe mine când mă rog, ci ascultă glasul meu prin Sângele lui Isus. El nu mă vede, dar aude glasul meu, iar Sângele este aici să reprezinte ceea ce cer. Vedeți? Atunci El îmi aude glasul, dar El vede numai Sângele. Vedeți, El nu mă vede. Astfel eu nu pot fi murdar când sunt sub Sânge. Sângele curăță. Vedeți, El este protecția între mine și Dumnezeu, și a promis: „Cereți Tatălui orice lucru și Eu îl voi face.” Credeți că este adevărat?

Puteti vedea ce se intampla? Puteti vedea cum a intrat Lumina patrinsa de foc si cum se misca in jur?

Acum sora nu mai poate ascunde nimic, nici chiar daca vrea aceasta. Nu, nu. Tu esti aici pentru ca ti s-a intamplat ceva. Ai facut aprindere de plamani si ai fost internata in spital. Ai primit oxigen si ai probleme si acum, dar vei fi bine pentru ca Isus Hristos te face sanatoasa. Du-te inainte si crede aceasta, sora Agan. Imi voi pune mainile peste tine in Numele lui Isus. Dumnezeu sa te binecuvanteze, sora. Du-te, fii bucuroasa si nu te indoi de ceea ce a spus El.

Cum esti, sora? Cred ca suntem straini unul pentru celalalt, fiindca nu te cunosc. Nu te cunosc, dar crezi ca Dumnezeu imi poate descoperi conform Cuvantului Sau, asa cum a fagaduit? Crezi ca El imi poate arata ceva despre tine? Aceasta te va face s-o accepti, stiind ca eu, fratele tau, nu pot face nimic, dar El, Salvatorul tau o poate face. Crezi aceasta? Esti in asteptarea unei operatii, pentru ca ti s-a spus ca trebuie sa fii operata. Crezi ca El imi poate spune despre ce fel de operatie este vorba? La stomac si la intestine. Așa este. Tu vrei sa scapi de ea. Crezi in timp ce Duhul lui Hristos este aici? Tu stii ca Ceva trebuie sa-ti spun, pentru ca eu nu te cunosc. Crezi ca prin punerea mainilor vei primi putere sa crezi astfel incat Dumnezeu, Tatăl nostru, sa te vindece? Doamne Isuse, eu urmez insarcinarea Ta așa cum ai spus: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoși.*” Îngăduie ca sora noastră să se facă sănătoasă spre slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus. Amin. Du-te acasă și uită de boala aceasta. Crede din toată inima.

Cum esti? Vorbesc cu tine ca să contactez duhul tău, doamnă, așa cum a făcut Isus cu femeia de la fântână. El i-a zis: „*Dă-Mi să beau.*” Nu cred că te-am mai văzut până acum, esti o străină pentru mine, este adevărat? Dacă este adevărat, ridică mâna ca să poată vedea și adunarea. Eu nu o cunosc pe doamna.

Este o vindecare adevărată, o credință adevărată și o Scriptură adevărată, Cuvântul neamestecat al lui Dumnezeu manifestat și dovedit că El nu este mort. El este veșnic viu. „*Cel ce crede în Mine, va face și el lucrările care le fac Eu.* Acest

credincios își va pune mâinile peste bolnavi și ei se vor însănătoși.” Oh, cum vă puteți îndoi de aceasta? Vedeți? El știa cine va face și cine nu, nu eu. Aceasta este la îndemâna Lui.

Eu nu o cunosc pe femeia aceasta, nu am văzut-o niciodată. Ea este cu mult mai tânără decât mine și cred că a venit aici cu un scop. Doamnă, crezi că ceea ce am învățat din Scriptură este Adevărul? Primești acest Adevăr? Crezi că nu eu am spus aceste lucruri, ci Dumnezeu?

Crezi că trăim în zilele din urmă, când Se va manifesta Fiul omului, și că tot Cuvântul care a fost vestit prin Luther, Wesley, bapțiști și penticostali, va fi cuprins în acest Mesaj? Îngerul al șaptelea trebuia să deschidă taina Pечеții a șasea. Aceasta trebuie să fie adunată toată în Fiul omului; plinătatea timpului Lui a venit la plinătatea Cuvântului Lui, să manifeste plinătatea Trupului Lui. Acesta este Cuvântul vorbit manifestat prin Cuvânt, descoperind Cuvântul.

Dacă Dumnezeul care te-a creat și știe totul despre tine, poate să-mi spună care sunt necazurile tale, vei putea decide singură dacă este adevărat sau nu. Vei accepta ceea ce face El? Uită-te la mine! Tu porți ochelari; trebuie să-i porți, dar nu ești aici pentru aceasta. Ești aici din cauza unui cheag de sânge. Vedeți? Vedeți? Crezi că El îmi poate spune unde se află? În picioare. Crezi că este lucrarea lui Dumnezeu și că El îmi poate spune mai multe despre tine? Aha? Este clar că tu ești o străină pentru mine, dar... vreau să vorbesc cu tine un minut. Crezi că El poate să-mi spună de unde ești? Ești din Gary, Indiana. Crezi că El poate să-mi spună cine ești? Doamna Ogden. Este adevărat. Acum du-te înapoi acasă și fii sănătoasă, în Numele lui Isus Hristos.

Cum ești? Noi suntem străini unul pentru altul, nu te cunosc, vedeți. Crezi că Domnul Isus poate să-mi descopere necazul tău? (Sora spune: „Știi aceasta”). Tu știi. Mulțumesc, soră. Este foarte frumos. Bine, fiindcă știi aceasta, hernia de care suferi se va vindeca. Tu ai o umflătură într-o parte, este adevărat? Vrei să-ți spun în care parte este? În partea dreaptă. Corect. Du-te în drumul tău, crede și te vei face bine.

Tu crezi? Absolut, acesta este Adevărul. Crezi că Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, a venit prin veacuri așa cum a promis El? Crezi tu că lumea este în starea Sodomei, gata să fie distrusă de foc, ca Sodoma? Amintiți-vă că sodomiții erau dintre neamuri. Dar acolo jos, în Sodoma, au fost câțiva oameni dreți, iar Dumnezeu a trimis un mesager să-i scoată afară; câțiva dintre ei au venit, dar unii nu au venit; cei mai mulți au rămas înăuntru. Acolo era și un grup care stătea pe munte, Avraam, iar la el a venit un Mesager ca să-i arate ce se va întâmpla. El nu trebuia să fie înăuntru. Astăzi, lumea este în aceeași stare, iar Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, Fiul lui David, și El a venit să se manifeste pe Sine Însuși.

Eu am observat ceva ce s-a întâmplat cu femeia. Ea este aici pentru o cauză mare. Nu este aici pentru boală. Știți ce vrea? Să-mi pun mâinile peste ea, și va primi botezul Duhului Sfânt. Vedeți? Vedeți? Este adevărat? Ridică mâna dacă este adevărat. Vedeți? Vedeți, ea vrea un lucru mare. Dragă Tată Ceresc, dă-i acestui copil al Tău dorința inimii ei. Fie ca ea să primească botezul Duhului Sfânt. Amin. Îl vei primi. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Crezi? Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile. Arată foarte sinceră. Crezi că acel cheag de sânge poate pleca? Doamna cu rochia de culoare verde. Ridică mâna dacă crezi că te va părăsi.

Ceilalți, audiența, credeți? Nu vedeți că trebuie să fie El?

Cancerul nu este un lucru greu de vindecat pentru Dumnezeu. El îl poate vindeca, nu-i așa? Crezi că El o va face? Bine, atunci du-te și primește ce ceri, în Numele lui Isus Hristos. Doar crede din toată inima.

Hei, dragă, știi că Isus Și-a vărsat Sângele pentru ca sângele tău să poată fi curat? Crezi acesta? Dumnezeule drag, eu binecuvântezez acest copil. Fie ca ea să aibă o transfuzie de Sânge de la Calvar. Scoate tot zahărul afară, Doamne, și fie ca ea să fie sănătoasă în Numele lui Isus. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Cum ești? Crezi că El îți poate vindeca spatele și să te facă sănătos? (Fratele spune: „Știi că El poate”). Bine, du-te și crede. Ai credință. Să ne punem mâinile peste tine așa cum ai cerut. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Crezi? Crezi că El a făcut hrana s-o mâncăm și stomacul s-o digere, iar când ceva devine rău în stomacul acela, El este Vindecătorul lui? Crezi aceasta? Bine, aceasta este tot ce trebuie să știi. Crede din toată inima ta.

Pentru că și tu ai același lucru, du-te înainte și crede din toată inima.

În ordine. Aduceți doamna. Cum sunteți? Ce fetiță frumoasă! Este foarte mică să aibă o boală femeiască. Crezi că Isus te va face bine? Dumnezeule, în timp ce stau în Prezența lui Isus Hristos, îl mustru pe acest dușman ca s-o părăsească pe fetiță. Fie ca ea să fie bine în Numele lui Isus. Amin. Domnul să te binecuvânteze!

Tu crezi? Pe sus se mișcă o umbră neagră, moarte. Un cancer... Dumnezeu poate vindeca cancerul și să-l facă bine. Crezi din toată inima? Crezi că El te va face bine? În Numele lui Isus Hristos, mustru acest lucru blestemat sub acei pești încrucișați! Fie ca Crucea lui Hristos să-l ia afară! Fie ca acela să plece, în Numele lui Isus! Nu te îndoii, du-te și crede din toată inima. Amin. Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile.

Cum ești? Desigur, dacă crezi, artrita va pleca și te vei face bine. Crezi că vei putea merge din nou și vei fi bine? Domnul să binecuvânteze această soră dragă, și s-o facă sănătoasă, în Numele lui Isus Hristos. Du-te și crede cu toată inima.

Crezi că și ție ți se poate întâmpla același lucru? Ei bine, eu cred că ți s-a întâmplat chiar acum, dacă crezi că ești vindecat. Cred că s-a dus de la tine. Fie ca fratele tău să meargă normal și să fie bine, în Numele lui Isus Hristos, pentru gloria lui Dumnezeu. Amin.

Tu, care stai acolo plângând, crezi că hemoroizii aceia te vor lăsa? El a stat chiar aici, înaintea mea, în ultima jumătate de oră, iar acum stă la spatele acestui bărbat. Tu ai crezut, nu-i așa? Crede cu toată inima, du-te înapoi în Texas și fii sănătos. Eu nu l-am văzut niciodată în viața mea pe bărbatul acesta.

Crezi că spatele ți se va face bine și vei fi vindecat? Doamne Isuse, atinge acest lucrușor și vindecă-l în Numele lui Isus Hristos. Amin. Crede din toată inima.

Duhul se apropie, este peste tot în clădire. Este greu să spui cine, cine este, dar Dumnezeu știe totul despre voi și dorințele voastre. Tu ai încercat totul, dar este greu să le biruiești. Sunt multe lucruri la care ai încercat să renunți, și vrei să-L slujești pe Dumnezeu cu tot ce este în tine, dar se pare că întotdeauna este ceva care te ține în spate. Crezi că aceasta se va întâmpla chiar acum, în această dimineață, că te vei elibera de aceste lucruri? Vei crede?

Tatăl nostru Ceresc, pentru ca ceilalți să poată vedea că Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu, vindecă această femeie dragă care stă aici. Liniștește-o, Tată. Noi știm cu toții că suferă și Te rugăm s-o faci sănătoasă. Chiar acum, în timp ce-mi pun mâinile peste ea cu toată credința, am un atac. Sunt epuizat, extenuat, cu nervii la pământ. Las-o Satan! Îmi pun mâinile peste ea, în Numele lui Isus, cu toată credința pe care o am. Du-te și crede în El. Aceasta ai vrut să fac.

Nu te cunosc, ești un străin pentru mine, dar dacă crezi, te vei face bine de acea hernie. Și mai ai un lucru, artrită. Dacă crezi, te vei face bine. Boala de spate te-a părăsit. Du-te și crede.

Crezi din toată inima? Aceștia sunt toți din rând? Mai este cineva? Voi toți ați trecut chiar pe aici ca să-mi pot pune mâinile peste bolnavi. Să ne plecăm capetele doar un minut, pentru că este trecut de ora unu. Dumnezeule drag, îmi pun mâinile peste sora mea, în timp ce ungerea Duhului Sfânt este aici. Fă-o sănătoasă în Numele lui Isus. Dragă Tată ceresc, îmi pun mâinile peste fratele meu... (Fratele Branham continuă să se roage pentru bolnavi)... Crede.

Oh, frate, nu ai ajuns să mă rog pentru tine?... Știi ce a făcut el, frate? El este un vechi vânător de cerbi și a spus că are o pușcă cu care a vânat întotdeauna cerbi; spunea că acum este prea bătrân ca să meargă la vânătoare, așa că vrea să aducă pușca să mi-o dea mie. Amin. Să zicem: „Slavă Domnului.” (Adunarea spune: „Slavă Domnului”). Îl iubesc (nu uitați să puneți întrebarea voastră sus. Dacă nu o aveți astăzi, aduceți-o miercuri sau duminică). că-ntâi El m-a iubit și a plătit... (Ați fost toți în rândul de rugăciune?)... salvarea pe Lemnul Calvarului.

Gândiți-vă cât de dulce este El pentru noi. Gândiți-vă că El își dovedește Cuvântul! Vedeți? Vedeți, dacă aș putea vindeca, ar fi diferit, dar El este Cel care a făcut-o deja. Vedeți? Astfel, El doar își dovedește Prezența aici: „Eu sunt Cel ce a fost mort, și sunt viu veșnic.” Nu a fost nici un bărbat ca El. El a fost Bărbat total pentru El însuși. El era Dumnezeu. Vedeți? Nu a fost niciodată vreun bărbat care să fi trăit cum a trăit El, niciodată nu s-a născut vreun om așa cum a fost născut El; niciun om nu a putut face vreodată ceea ce a făcut El, și nu a fost niciodată vreun om care să moară cum a murit El. „Oh,” ziceți voi, „așteaptă un minut, frate Branham! Și alții au înviat din morți.” Da, dar ei au murit din nou, însă El este veșnic viu. Vedeți? Niciun om nu a înviat ca El. El a înviat din morți, pentru veșnicie.

(Fratele Branham fredonează „Îl iubesc”). Haideți să l-o cântăm acum.

Oh, îl iubesc, îl iubesc,

Că-ntâi El m-a iubit

Și a plătit salvarea mea, Sus la Calvar.

Haideți să ne plecăm capetele. Doamne Isuse, eu iubesc acest popor. I-am ținut mai mult, Doamne, dar nu am avut intenția să fac aceasta. Mulți au copilași care așteaptă, sunt flămânzi și nu înțeleg. Totuși, stau chiar aici, deoarece știu că omul poate trăi numai cu Cuvântul lui Dumnezeu. Când Cuvântul este vorbit, și apoi

făcut cunoscut, manifestat, dovedit, ei știu că Acela poți fi numai Tu. Mă rog pentru fiecare. Binecuvântează-i, Tată. Fie ca ei să fie sănătoși și tari pentru călătoria care stă înaintea noastră. Binecuvântează-i în această săptămână, iar dacă va fi voia Ta, Doamne, să ne întâlnim din nou aici duminica viitoare. În următorul Sabat, să venim aici și să ne închinăm, Dumnezeule, și Te rog să-i întărești. Poate că unii dintre ei trebuie să meargă la casele lor în diferite părți ale țării, poate peste ocean, sau afară din State. Te rugăm să fii cu ei și să-i ajuți. Ajută-ne să ne întâlnim într-o zi la picioarele lui Isus. Acordă-ne aceasta, Tată. Ajută-ne în timp ce ne iubim unii pe alții, credem în Tine, și nădăjduim că într-o zi, legătura care leagă acum inimile împreună, să fie brâul veșnic și să trăim pentru toată veșnicia în Orașul acela în formă pătrată. Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin. Bine.

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al... (Acum dați mâinile unii cu alții)... durerii;

Ea va da bucurie... (Întoarceți-vă în jur, dați mâinile cu cineva și spuneți: „Sunt fericit să fiu aici cu voi, în această dimineață”).

Ia-l oriunde vei merge.

Nume scump, o ce dulce! (Dumnezeu să te binecuvânteze)

Nădejdea pământului și bucuria Cerului;

Nume scump, O ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului.

Acum, ascultați aceasta și cântați-o în felul acesta:

Ia Numele lui Isus cu tine,

Ca un scut de orice cursă; (Acum ascultați cu atenție)

Când ispitiri în jurul tău se adună. (Ce să faci?)

Respiră acel Nume sfânt în rugăciune.

Nume scump (Nume scump), O ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului;

Nume scump! O ce dulce!

-Amin-